

186784
(B13076)

0

ΚΥΡΓΕΡΩΛΥΜΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΙΚΤΥΑ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

Συγγραφέισα

ΥΠΟ

ΝΑΠΟΔΕΟΝΤΟΣ Ι. ΒΑΛΛΗΝ

Κερκυραίου.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΓΕΟΥΡΙΟΥ

1877.

ΠΡΑΞΙΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Α ΚΗΝΗ Α.

Αἰθουσα εἰς τὸν οἶκον Δραβάκη με θύρας εἰς τὸ βάθος καὶ ἀρι-
στερόθεν τῶν θεατῶν. Τραπεζιον, καθίσματα κτλ.

ΜΑΡΙΑ εἶτα ΑΝΤΩΝΙΟΣ.

ΜΑΡ. (Κάθηται, ἔχουσα ἀρὰ χεῖρας ἐπιστολὴν καὶ γελῶσα λέγει).
Χά! Χά! Χά! Βῆναι περίεργον! μία ἐρωτικὴ ἐπιστολὴ ἀνώνυμος εὔρε-
θεῖσα χυμῶν, διευθυνομένη πρὸς ἐμὲ καὶ κλείουσα με αὐτὰς τὰς λέξεις:
« Ἀπκνήσχετε ἐὰν ἐπίσης καὶ σεῖς με ἀγαπᾶτε». Ἄλλ' εἰς ποῖον θ' ἀ-
πκνήσω ἀφοῦ ἡ ἐπιστολὴ εἶναι ἀνώνυμος.— ὦ ἀρκεῖ τόσον! Ὅταν
ἴδῃ ὅτι με τὴν πρώτην δὲν ἐπέτυχεν νὰ λάβῃ ἀπάντησιν, θέλει φροντίσει
ἄλλοτε νὰ ἦναι ἐξυπνώτερος, καὶ νὰ γράφῃ τὸ ὄνομά του διὰ νὰ δύνα-
ται τις νὰ τῷ ἀπαντᾷ.

ΑΝΤΩΝ. (Ἐκ τοῦ βάθους.) Κυρία φθάνουσιν. οἱ δύο ἐξάδελφοί σας
ΚΚ. Πέτρος καὶ Ἰωάννης.

ΜΑΡ. Ἄς εἰσέλθωσιν. (ὁ Ἄρτωρ. ἀπέρχ.) Εἶμι εὐχαριστημένη διό-
τι αὐτοὶ θὰ δυνηθῶσιν νὰ μοὶ δώσουν καμμίαν συμβουλήν δι' αὐτὸν τὸν
βλάκα ἐπιστολογράφον.

Β ΚΗΝΗ Β.

ΠΕΤΡΟΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ καὶ ἡ ῥηθεῖτα.

ΙΩΑΝ. (Εἰσερχ.) Ἀγαπητὴ μου Ἐξάδελφον.
ΠΕΤΡ. (Ὡς ἄνω) Ὁραία μου Μαρία.

ΜΑΡ. Καλῶς ἤλθατε ἀγαπητοὶ μοὶ ἐξάδελφοι, εἰς τί δύναμαι ν' ἀπο-
δώσω τὴν ἐπίσκεψίν σας, εἰς τοιαύτην ὥραν καὶ μετὰ ἐνός μηνὸς ἀργο-
πορίαν;

ΙΩΑΝ. Εἰς μίαν ὑπόθεσιν πολλὴ σπουδαίαν.
ΠΕΤΡ. Σπουδαιοτάτην!!!

ΜΑΡ. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐγνοῶ.
ΙΩΑΝ. Ὁρα εἰς νοήση ἀργώτερα.

ΜΑΡ. (Προσφέρουσα καθίσματα). Τότε καθήσατε καὶ ὁμιλήσατε με
κάμνετε τῷ ὄντι νὰ τρέμω. . . .

ΠΡΑΞΙΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

ΣΚΗΝΗ Α'.

Αἰθουσα εἰς τὸν οἶκον Δραβάκη με θύρας εἰς τὸ βάθος καὶ ἀρι-
στερόθεν τῶν θεατῶν. Τραπεζιον, καθίσματα κτλ.

ΜΑΡΙΑ εἶτα ΑΝΤΩΝΙΟΣ.

ΜΑΡ. (Κάθηται, ἔχουσα ἀρὰ χεῖρας ἐπιστολὴν καὶ γελῶσα λέγει).
Χά! Χά! Χά! Βῆναι περίεργον! μία ἐρωτικὴ ἐπιστολὴ ἀνώνυμος εὔρε-
θεῖσα χυμῶν, διευθυνομένη πρὸς ἐμὲ καὶ κλείουσα με αὐτὰς τὰς λέξεις:
« Ἀπκνήσχετε ἐὰν ἐπίσης καὶ σεῖς με ἀγαπᾶτε». Ἄλλ' εἰς ποῖον θ' ἀ-
πκνήσω ἀφοῦ ἡ ἐπιστολὴ εἶναι ἀνώνυμος.— ὦ ἀρκεῖ τόσον! Ὅταν
ἴδῃ ὅτι με τὴν πρώτην δὲν ἐπέτυχεν νὰ λάβῃ ἀπάντησιν, θέλει φροντίσει
ἄλλοτε νὰ ἦναι ἐξυπνώτερος, καὶ νὰ γράφῃ τὸ ὄνομά του διὰ νὰ δύνα-
ται τις νὰ τῷ ἀπαντᾷ.

ΑΝΤΩΝ. (Ἐκ τοῦ βάθους.) Κυρία φθάνουσιν. οἱ δύο ἐξάδελφοί σας
ΚΚ. Πέτρος καὶ Ἰωάννης.

ΜΑΡ. Ἄς εἰσέλθωσιν. (ὁ Ἄρτωρ. ἀπέρχ.) Εἶμι εὐχαριστημένη διό-
τι αὐτοὶ θὰ δυνηθῶσιν νὰ μοὶ δώσουν καμμίαν συμβουλήν δι' αὐτὸν τὸν
βλάκα ἐπιστολογράφον.

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΠΕΤΡΟΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ καὶ ἡ ῥηθεῖτα.

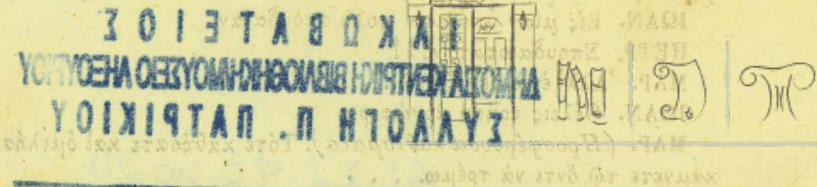
ΙΩΑΝ. (Εἰσερχ.) Ἀγαπητὴ μου Ἐξάδελφον.
ΠΕΤΡ. (Ὡς ἄνω) Ὁραία μου Μαρία.

ΜΑΡ. Καλῶς ἤλθατε ἀγαπητοὶ μοὶ ἐξάδελφοι, εἰς τί δύναμαι ν' ἀπο-
δώσω τὴν ἐπίσκεψίν σας, εἰς τοιαύτην ὥραν καὶ μετὰ ἐνός μηνὸς ἀργο-
πορίαν;

ΙΩΑΝ. Εἰς μίαν ὑπόθεσιν πολλὴ σπουδαίαν.
ΠΕΤΡ. Σπουδαιοτάτην!!!

ΜΑΡ. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐγνοῶ.
ΙΩΑΝ. Ὁρα εἰς νοήση ἀργώτερα.

ΜΑΡ. (Προσφέρουσα καθίσματα). Τότε καθήσατε καὶ ὁμιλήσατε με
κάμνετε τῷ ὄντι νὰ τρέμω. . . .

ΠΕΤΡ. Ὁλωσ; διόλου· δὲν πρόκειται περὶ φόβου, μάλιστα περὶ γέλωτος.

ΙΩΑΝ. Βέβαια γέλωτος.

ΜΑΡ. Λοιπὸν ἑμιλίσατε.

ΙΩΑΝ. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἤξεύρης, ὅτι χθὲς τὸ ἐσπέρας, εὐρισκόμεθα εἰς τὸ Καφφενεῖον τῆς «Εἰρήνης» μετὰ τοῦ Ἰατροῦ Ἀλεξίου καὶ ἄλλου τινος Κυρίου ὀνομαζομένου Γερωλύμου, καὶ ὠμιλοῦσαμεν περὶ διαφόρων ὑποθέσεων· ἦταν ὁ τελευταῖος οὗτος διέκοψε τὴν ὠμιλίαν μας, διὰ νὰ μᾶς κάμῃ μίαν ἐκ τῶν συνήθων διηγήσεων τῶν ἐρωτικῶν κατακτιήσεών του. Ἡμεῖς τὸν ἠκραζόμεθα μετ' εὐχαριστήσεως, καθόσον, γελῶμεν πάντοτε μετ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπαυσεν ἡ διάθεσις τοῦ γέλωτος, ὅταν, χωρὶς νὰ σκεφθῇ οὗτος ὅτι ἡμεῖς ἐνδέχεται νὰ εἴχομεν φιλίαν ἢ συγγένειαν μετὰ τὴν ἡρωίδα τῆς διηγήσεώς του, μᾶς εἶπεν ὅτι ἡ νέα περὶ τῆς ὁποίας ἐπρόκειτο ἦτο σύ. Τότε ὁ Πέτρος ἤθελε νὰ ζητήσῃ ἱκανοποίησιν, ἀλλ' ὁ δεξιὸς Δόκτωρ Ἀλέξιος διὰ ν' ἀποφύγῃ μίαν ταραχὴν, προκειμένου περὶ ἐνὸς βλακῆς, συνεβούλευσεν ἐπιτηδεῖως τὸν Πέτρον, ν' ἀναβάλῃ πᾶσαν ἀπόφασίν του, ἵνα, σκεπτόμενοι ὠριμότερον, ἐφεύρωμεν τρόπον ἱκανοποιήσεως, δι' οὗ νὰ τελειώσῃ ἡ ὑπόθεσις ἐπὶ τὸ κομικώτερον· ἐνταῦθα δὲ νὰ δώσωμεν ἐν μάθημα εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, ὥστε νὰ χάσῃ πᾶσαν διάθεσιν νὰ κομπορημονῇ διὰ τιμίας κυρίας εἴα εἶσαι σύ.

ΜΑΡ. Καὶ τί ἔλεγε δι' ἐμέ;

ΠΕΤΡ. Φαντάσου· ἔλαβε τὴν τόλμην νὰ εἶπῃ ὅτι, διερχόμενος χθὲς ὑπὸ τὰ παράθυρά σου, ἔρριπεν ἐντὸς ἐνὸς ἐξ αὐτῶν μίαν ἀνώνυμον ἐπιστολήν, δι' ἧς, σοὶ ἐξέφραζε τὰ αἰσθήματα ἅτινα τρέφει ὑπὲρ σοῦ, καὶ ὅτι ἠλπίζεν, ὅσον τάχιστα, εὐχάριστον ἀπάντησιν, ἐπειδὴ τὰ παράθυρά σου ἔμεινον ἀνοικτὰ καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

ΜΑΡ. ὦ! ἴσα, ἴσα! Ἴδου· ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἤθελα νὰ σᾶς διηγηθῶ. Σήμερον τὴν πρωΐαν, εἰσερχομένη εἰς ταύτην τὴν αἴθουσαν, εὗρον χαμικὴν περίεργον ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν σᾶς παρακάλῶ ν' ἀκροασθῆτε. (Ἐξάγουσα τὴν ἐπιστολήν ἐκ τοῦ θυλακίου της καὶ ἀναγινώσκουσα αὐτήν). «Ἀγαπητή μου Κυρία Μαρία. Πρὸ πολλοῦ αἰσθάνομαι ὅτι σᾶς ἀγαπῶ, καὶ θὰ ἤμουν ἕτοιμος νὰ ὑποστῶ οἰκνδήποτε θυσίαν ὅπως καταστῶ ἄξιος τῆς ποθητῆς μοι ἀγάπης σας. Λάβετε οἶκτον δι' ἐμέ τὸν δυστυχεῖν, καὶ ἀπαντήσατε ἐὰν ἐπίσης καὶ σεῖς μετ' ἀγαπᾶτε». Ὑπογεγραμμένος «Ἀνώνυμος». Σᾶς βεβαίω δὲ, ὅτι εὐρισκόμην εἰς ἀμυγχανίαν, ἕως νὰ μάθω ποῖος ἦτο ὁ αὐθάδης ἐκεῖνος ὅστις ἐτόλμησεν ἐπὶ τοσοῦτον ἀλλὰ σκεφθεῖσα ἀκολούθως ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἡ κῆποιος βλακὴ, δὲν ἔδωκα πλέον βεβαιότητα εἰς τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐτοιμαζομένη νὰ γελῶσα διαγυμνήν εἰς σᾶς τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο, ὅταν ἠθέλητε μετ' ἐπισκεφθῆ.

ΠΕΤΡ. Εἶναι ὁ χαρακτήρ σου.

ΙΩΑΝ. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ὅμως ἐνισχύει τὸ σχέδιον τῆς ἐκδικήσεως.

ΜΑΡ. Ἀλλ' εἰπέτέ μοι, αὐτὸς ὁ κύρ Γερωλύμος, εἶναι ἴσως ὁ νέος ἐκείνος μετ' ὀμματογυϊάλια, ὅστις ἐκάθητο χθὲς τὸ ἐσπέρας πλησίον σας εἰς τὸ θέατρον, εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 16 θεωρεῖον;

ΠΕΤΡ. Ἀκριβῶς ἐκεῖνος.

ΜΑΡ. (Γελῶσα) Χά! Χά! Εἶναι τῶ ὄντι φυσιογνωμία νὰ διεγείρῃ ἔρωτα. Λοιπὸν τί ἀπεφασίσατε νὰ κάμητε;

ΠΕΤΡ. Ἴδου τὸ σχέδιον. Κατὰ πρῶτον ὁ Δόκτωρ Ἀλέξιος σήμερον θέλει σοὶ τὸν παρουσιάσῃ, διότι οὕτως ὑπεσχέθη χθὲς τὸ ἐσπέρας, σὺ δὲ, θὰ προσποιηθῆς πῶς ἐνόησες ὅτι αὐτὸς ἐγράψε τὴν ἀνώνυμον ἐπιστολήν καὶ θέλεις τὸν γλυκοκουτάζῃ. Ἀφοῦ αὐτὸς λάβῃ ὀλίγον θάρρος, ἡμεῖς, οἵτινες ἤδη ἐσουστήσαμεν εἰς τὸν Ἀντώνιον νὰ διακόψῃ οἰκνδήποτε διάλογον καὶ νὰ μᾶς κράξῃ κατεπειγόντως, θέλομεν ἀποσυρθῆ καὶ σᾶς ἀφίση αὐτῶ ἐλευθέρως. Ὅταν δὲ εὐρεθῆτε μόνον, θὰ προσπαθήσῃ μετὰ τὴν τέχνην ἐκείνην, ἥτις εἰς τὰς γυναῖκας δὲν λείπει, νὰ τὸν πείσῃ νὰ προβῇ εἰς ἐρωτικὴν δήλωσιν. Μετὰ ταύτην, θὰ τῶ εἴπῃς, ὅτι διὰ νὰ βεβαιωθῆς περὶ τοῦ ἔρωτός του ἀπαιτεῖς μίαν θυσίαν ἐκ μέρους του, καὶ ἀφοῦ αὐτὸς παραδεχθῆ, διότι εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν ὀφρηνθῆ, θὰ τῶ εἴπῃς ὅτι εἰς ἀδελφός σου στρατιωτικὸς, ἀναχωρήσας χθὲς τὸ ἐσπέρας δι' οἰκογενειακὰς ὑποθέσεις ἄνευ ἀδείας, κινδυνεύει νὰ καταδικασθῆ ὅτι μόνος αὐτὸς, ὁ Κύρ Γερωλύμος, δύναται νὰ τὴν σώσῃ, ἀναλαμβάνων τὴν ὑπηρεσίαν του πρὶν ἢ λειποταξίᾳ του ἀνακαλυφθῆ ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν του. Τέλος πάντων, αὐτὸ θὰ ἦναι τὸ μέρος σου, φροντίσεις δὲ περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου πρὸς ἐπιτυχίαν, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ λοιπὰ, ἄφες εἰς ἡμᾶς τὴν φροντίδα. Ἐν τούτοις ἡμεῖς θέλομεν ἐνεργήσῃ, ἵνα εὐρῆς εἰς τὸ δωμάτιόν σου ἑτοιμὴν, μίαν ὀλόκληρον στολήν ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ, καὶ τοιοῦτοτρόπως τὰ πάντα θέλουν παρασταθῆ φυσικώτατα. Ἀφοῦ δὲ ὁ φίλος πέσῃ εἰς τὰ δίκτυα, σὺ εὐρὲ τὸ μέσον νὰ μᾶς δώσης σημεῖον ἐκ τοῦ παραθύρου διὰ ν' ἀρχίσωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἰδικά μας μέρη.

ΜΑΡ. Ἀλλὰ πῶς . . . θέλετε νὰ ἐκτεθῶ εἰς τοιοῦτον τρόπον; . . .

ΙΩΑΝ. Μὴ φοβείσαι! εἴμεθα ἡμεῖς ἐδῶ διὰ νὰ σὲ ὑπερασπισθῶμεν ἀπὸ κάθε κίνδυνον.

ΜΑΡ. Πολὺ καλὰ· ὅταν τὸ θέλετε, ἰδού με ἑτοιμὴ νὰ κάμω ὅ,τι με

διατάξετε.
ΠΕΤΡ. Εὐγε καὶ τοιοῦτοτρόπως θέλομεν περάσει μίαν εὐθυμοτάτην ἡμέραν.

ΙΑΚΩΒΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ εἶτα ὁ Δόκτωρ ΑΛΕΞΙΟΣ καὶ ΓΕΡΩΛΥΜΟΣ.

ΑΝΤ. (ἐκ τοῦ βάθους) ὁ Δόκτωρ Ἀλέξιος καὶ εἰς Κύριος τὸν ὅποιον δὲν γνωρίζω.

ΜΑΡ. Ἄς εἰσέλθωσι (Ἀντ. ἀπέρχ.)

ΙΩΑΝ. Ἴδου ὁ ἥρω· λοιπὸν, εἰς τὴν θέσιν σου.

ΠΕΤΡ. Πρὸς Θεοῦ, σοβαρότητα.

ΑΛΕΞ. (εἰσέρχ.) Κυρία Μαρία καλὴ ἡμέρα σὰς.

ΜΑΡ. Καλῶς ὦρισατε.

ΓΕΩΡ. (εἰσέρχ. βλέπων τὸν Πέτρ. καὶ Ἰωάν. λέγει κατ' ἰδίαν)

Πῶς εὐρέθησαν καὶ αὐτοὶ ἐδῶ;

ΑΛΕΞ. Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σὰς παρουσιάσω τὸν Κύρ. Γερόλυμον Καμαροπαπούτζην, νέον καλῆς ἀνατροφῆς, φοιτητὴν τῆς Βοτανικῆς, ἀνήκοντα εἰς μίαν τῶν εὐγενεστέρων οἰκογενειῶν τῆς πόλεως.

ΓΕΡ. Κυρία . . .

ΜΑΡ. Κύριε. . . . Ἀλλὰ καθήσατε παρακαλῶ.

ΙΩΑΝ. Ἴσα, ἴσα, ὠμιλοῦσαμεν διὰ τὸ δράμα τὸ ὅποιον παρεστάθη χθὲς; τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ θέατρον.

ΑΛΕΞ. Πῶς, ἦτο εἰς τὸ θέατρον χθὲς τὸ ἐσπέρας ἡ Κυρία Μαρία;

ΜΑΡ. Ναι ἤμην καὶ παρετήρησα μάλιστα τὸ ἐνδιαφέρον μετὰ τοῦ ὁποίου ἐχειροκροτούσατε τὴν νέαν ἐκείνην, ἥτις ἐπαίξε τὸ μέρος τῆς Ἑλένης.

ΑΛΕΞ. Κυρία, θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ σὰς εἶπω ὅτι λανθάνεσθε, διότι δὲν ἤμην ἐγὼ ὅστις ἐχειροκρότου, ἀλλ' ὁ Κύριος Γερόλυμος ὁ ὁποῖος εἶναι ἐρωτευμένος ἀπ' αὐτὴν.

ΜΑΡ. Ἀλήθεια Κύριε Γερόλυμε;

ΓΕΡ. (ὅστις πάντοτε δεικνύεται ἀφηρημένος) Ἄ! βέβαια . . . δηλαδὴ ὅχι . . . ἐπειδὴ (κατ' ἰδίαν) (Ἀλλὰ δὲν ἤξεύρω τί λέγω).

ΜΑΡ. Εὐγε, εὐγε Κύριε Γερόλυμε, σὰς συγχαίρω διὰ τὴν καλὴν ἐκλογὴν.

ΓΕΡ. Ἀλλὰ, Κυρία, βεβαιώητε ὅτι ἐγὼ δὲν ἐχειροκρότου διὰ καμμίαν αἰτίαν, σὰς τὸ λέγω τιμίως. (κατ' ἰδίαν) (Τί διάβολο! αὐτοὶ θέλουν νὰ με καμουν νὰ χάσω τὰ λόγια).

ΜΑΡ. Λοιπὸν, Κύριοι, ἀφοῦ ὁ Κύριος Γερόλυμος ἀναίρει, δοκιζόμενος τὴν τιμὴν του, εἶναι περιττὸν νὰ ἐπιμένητε εἰς τὴν ἰδέαν σὰς.

ΙΩΑΝ. Τὸ δράμα ὅμως τὸ παρέστησαν λαμπρὰ, μετὰ μεγάλην φυσικότητα.

ΑΛΕΞ. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἠδύνατο νὰ παρασταθῇ ἔτι φυσικώτερα,

ἐὰν τὸ μέρος τοῦ ἐραστοῦ ἤθελε πιχθῆ με περισσοτέραν ζωρότητα. Τί λέγετε Κύριε Γερόλυμε; . . .

ΓΕΡ. Βέβαια ὁ ἐραστής ἦτο ὀλίγον ψυχρός.

ΜΑΡ. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ὁ Κύριος γνωρίζει καλῶς τὰ ἐρωτικά μέρη.

ΙΩΑΝ. Καὶ πολὺ.

ΓΕΡ. Κυρία, μὴ πιστεύετε εἰς ὅσα σὰς λέγουσι ἀλλ' ἐπειδὴ κ' ἐγὼ παρέστησα κἀποτε με τοὺς ἠθοποιούς τῆς Φιλοδραματικῆς Ἑταιρίας, εἶμαι εἰς κατάστασιν νὰ δώσω μίαν μικρὰν ἰδέαν.

ΜΑΡ. Ἀ! λοιπὸν περυστάσατε καὶ σῆς εἰς τὴν Φιλοδραματικὴν Ἑταιρίαν; καὶ ποῖα μέρη ἐὰν ἦναι συγχωρημένον;

ΓΕΡ. Ἀχ! μετὰ ἠνάγκασαν νὰ παραστάνω, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μέρη ζωηρὰ, ἐνῶ, κατ' ἐμὲ, ἤρμοζαν εἰς τὸν χαρακτῆρά μου καλλίτερον ἐκεῖνα τοῦ βλακῆς.

ΠΕΤΡ. Ἀλλὰ πῶς εἰς τὴν «Σμῖξιν Ὀρφανῆν» ἐπαίξατε τὸ μέρος τοῦ «Ἀντωνίου»;

ΓΕΡ. Ἐπειδὴ ὁ διευθυντής με ὑπεχρέωσε νὰ τὸ ἀντάβω. Ἀλλὰ κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν συνέβαινε κἀτι τι περιεργον. Φαντάσθητε ὅτι εἰς τινὰς σκηνάς, ἐνῶ ἡ παρουσία μου ἔπρεπε νὰ ἐμπνέη φρίκην, τὸ κοινὸν ἐγέλα.

ΑΛΕΞ. Τοῦτο ἡ ἱκτριχὴ τὸ ἀποδίδει εἰς τὴν ἐποχὴν.

ΓΕΡ. Ναι, δὲν εἶναι δύσκολον καθότι ἡ παράστασις αὐτὴ ἔλαβε χώραν κατὰ τὸν Ἰούλιον, καὶ μάλιστα ἐνεκεν τῆς ζήτησις, ὑπεχρεώθημεν νὰ σβύσωμεν τὰ φῶτα.

ΜΑΡ. Ὁραία μὰ τὴν ἀλήθειαν, λοιπὸν παρέστανον εἰς τὸ σκότος;!

ΓΕΡ. Νὰ εἶπωμεν τὴν ἀλήθειαν, εἶχομεν καὶ ὀλίγην ἀνάγκην φωτός, διότι οἱ ἀκροαταὶ πρὸ πολλοῦ μὰς εἶχον ἀφήσει μόνους. Δὲν εἶναι ἀληθὲς Κύριε Πέτρε;

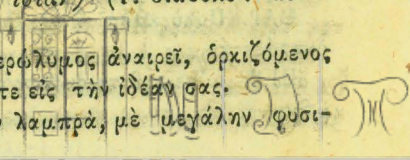
ΠΕΤΡ. Ναι εἶναι ἀληθές, διότι τὸ δράμα ἐπήγαμε νὰ τελειώσῃ εἰς κωμωδίαν.

ΣΚΗΝΗ Δ΄.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ καὶ οἱ ἄνω.

ΑΝΤ. (ἐκ τοῦ βάθους) Εἶναι ἕνας Κύριος ὅστις ζητεῖ κατεπειγόντως τοὺς Κυρίους Πέτρον καὶ Ἰωάννην.

ΙΩΑΝ. (εἰσέρχ.) Εἶπέ τον νὰ περιμεῖνῃ (Ἀντ. ἀπέρχ.) Πέτρε, νομίζω ὅτι εἶναι ὁ μεσίτης ἐκείνος εἰς τὸν ὅποιον ἐευστήσαμεν τὰ ἀποικιακά κείμενα ἐπὶ τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ ὀμιλήσωμεν μετ' αὐτόν.

ΠΕΤΡ. (ἐγείρ.) Ἄς ὑπάγωμεν. Καίτοι μετὰ δυσαρσεσκείας ἐγκαταλείπω τοσοῦτον εὐχάριστον συναναστροφὴν.

ΙΩΑΝ. Κυρία Μαρία θέλετε μᾶς συγχωρήσῃ ἐὰν σᾶς ἐγκαταλείπωμεν τόσον ταχέως, ἀλλ' ἐμπορικά ὑποθέσεις μᾶς ἀναγκάζουσι νὰ μεταβώμεν εἰς τὴν λέσχην.

ΜΑΡ. Ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλετε μᾶς λησμονήσῃ καὶ δὲν θὰ παρέλθῃ τόσος καιρὸς διὰ νὰ σᾶς ἴδωμεν πάλιν.

ΠΕΤΡ. Ὑπόσχομαι ἐγὼ ὅτι, ἐὰν ἡ παρουσία μας ταύτην τὴν ἐσπέραν δὲν εἶναι ἀναγκαία εἰς τὴν λέσχην, θέλομεν ἔλθῃ εἰς τὴν συναναστροφὴν σας.

ΜΑΡ. Θέλω σᾶς περιμεῖν εὐχαρίστως.

ΠΕΤΡ. Κύριε Δόκτωρ τὰ σεβάσματά μου, Κύρ Γερώλυμε, χαίρετε.

ΑΛΕΞ. Καλὴν ἀντάμωσιν.

ΓΕΡ. (ζηλοτύπως) Χαίρετε, χαίρετε. (ὁ Πέτρος, ὁ Ἰωάννης καὶ ἡ Μαρία μένουσιν εἰς τὴν θύραν καὶ ὁμιλοῦν μεταξύ των).

ΑΛΕΞ. (σιγὰ τῷ Γερωλ.) Ἐλπίζω νὰ ἐπετύχαμεν, ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή.

ΓΕΡ. (σιγὰ τῷ Ἀλεξ.) Πιστεύετε, ἀλλὰ τί σημαίνουν οἱ ψιθυρισμοὶ οὗτοι πρὸς αὐτοὺς τοὺς Κυρίους;

ΑΛΕΞ. (ὡς ἄνω) Οὐφ! Δὲν εἰξεύρεις ὅτι μίαν Κυρίαν ὠριάαν, πλουσίαν, ὄλοι τὴν γλυκοκυντίζουσι; ἀλλὰ μὴ ἀνησυχῆς, εἶδον ἐγὼ τὰ βλέμματά της νὰ ἦναι πάντοτε προσηλωμένα ἐπάνω σου. Εἶναι ἰδική σου, μὴ ἀμφιβάλλῃς.

ΙΩΑΝ. (ἀπέρχ. σιγὰ τῇ Μαρ) Προσοχὴ εἰς τὸ μέρος σου.

ΠΕΤΡ. (ὡς ἄνω) Ἐνθυμοῦ τὸ σημεῖον.

ΜΑΡ. (σιγὰ) Μὴ φοβεῖσθε, ἀφήσατε εἰς ἐμὲ τὴν φροντίδα (δυνατὰ) Χαίρετε.

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΜΑΡΙΑ, ΑΛΕΞΙΟΣ καὶ ΓΕΡΩΛΥΜΟΣ.

ΜΑΡ. Οὐφ! πόσον ὀχληροὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ δύο ἀδελφοί, καὶ νὰ ἦσαι ὑποχρεωμένος νὰ τοὺς περιποιῆσαι!

ΑΛΕΞ. Αἴ! . . . Ἐγὼ εἰξεύρω τὴν αἰτίαν διὰ τὴν ὁποίαν ἐγκατέλειψαν τὴν οἰκίαν ταύτην μετὰ δυσαρσεσκείαν.

ΜΑΡ. Καὶ εἶναι;

ΑΛΕΞ. Ἴδού· ἐπειδὴ ὁ Κύρ. Γερώλυμος εἶναι εἰς τὴν πόλιν μας ὁ μόνος ἐνήμερος ὄλων τῶν μυστικῶν τῶν πολιτῶν, φοβοῦνται μήπως μᾶς ἀποκαλύψῃ κἀνὲν ἐρωτικὸν ἀνέκδοτόν των.

ΜΑΡ. Ἀλήθεια, Κύριε Γερώλυμε, ἔχετε καὶ τοῦτο τὸ προτέρημα; ΓΕΡ. Αἴ! . . . Κυρία. Ἀλλοίμονον εἰς ὄντινα ἤθελον ἀποφασίσῃ νὰ ἐξιχνιάσω κἀνὲν μυστικόν, τὸ ὁποῖον νὰ τὸν ἀφορᾷ. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι, θὰ ἦμην ἱκανὸς εἰς διάστημα δύο ὥρων, νὰ δώσω ἀκριβεστάτας λεπτομερείας, οἷοι οὐδέποτε εἶδους καὶ περιοίασθήποτε ὑποθέσεως καὶ ἂν ἐπρόκειτο.

ΜΑΡ. Ἀλήθεια! Καὶ ὅμως ἐπεθύμουν νὰ σᾶς δοκιμάσω, ἐὰν μοι τὸ ἐπιτρέπετε.

ΑΛΕΞ. Ναι, ναι δοκιμάσατέ τον καὶ θέλετε πεισθῆ ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς λέγει εἶναι πραγματικὴ ἀλήθεια.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ΄.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ καὶ οἱ ἄνω.

ΑΝΤ. Κύριε Δόκτωρ ἤλθαν ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖον νὰ σᾶς εἰδοποιήσουσι ὅτι εἰς τῶν ἀσθενῶν σας κινδυνεύει.

ΑΛΕΞ. (ἐγείρ. μετὰ σπουδαιότητα) Τρέχω ἀμέσως. (Ἀπὸ ἀπέρχ.)

ΓΕΡ. Τότε ἔρχομαι καὶ ἐγὼ.

ΜΑΡ. Ἀλλὰ μετὰ συγχωρεῖτε, ἐὰν ὁ Κύριος Ἀλέξιος εἶναι ὁ ἰατρός, αἰεὶ βεβαίως δὲν εἴσθε ὁ χειρουργὸς διὰ νὰ τρέξητε κατόπιν του.

ΓΕΡ. Ὅχι ἀλλά . . . δὲν θὰ ἦτο φρόνιμον . . .

ΜΑΡ. Μείνατε σᾶς παρακλῶ, βλέπετε, ἐδῶ μόνῃ δὲν θὰ ἤξευρον πὼς νὰ περάσω τὸν καιρὸν, ἐνῶ ἡ συναναστροφή σας ἤθελε μετὰ διασκεδάσῃ.

ΑΛΕΞ. Προκειμένου νὰ εὐχαριστήσητε τὴν Κυρίαν . . .

ΓΕΡ. Ἀφοῦ πρόκειται περὶ τούτου δέχομαι τὴν τιμὴν.

ΜΑΡ. Σᾶς εὐχαριστῶ.

ΑΛΕΞ. Λοιπὸν· Κυρία Μαρία σᾶς χαίρετῶ. Κύρ Γερώλυμε χαίρετε· προσπαθήσατε νὰ κρατήσητε εὐθυμον τὴν Κυρίαν, διηγούμενος κἀνὲν ἀπὸ τὰ συνήθη ἀνέκδοτά σας καὶ ἀκολούθως βλεπόμεθα.

ΓΕΡ. Χαίρετε, φίλτατε Δόκτωρ, χαίρετε. (Κατ' ἰδίαν). (Ἄλλ' ἐγὼ εὐρίσκομαι τῷ ὄντι ἐμπερδευμένος).

ΜΑΡ. Ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλετε μᾶς στερήσῃ τῶν ἐπισκεψέων σας.

ΑΛΕΞ. (ἀπέρχ.). Ἡ στέρσις θὰ ἦτο ἐπαισθητοτέρα εἰς ἐμέ.

ΜΑΡ. Χαίρετε.

ΣΚΗΝΗ Ζ΄.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΜΑΡΙΑ καὶ ΓΕΡΩΛΥΜΟΣ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥ

ΜΑΡ. Λαίβρον Κύριε Γερώλυμε ἐλέγετε ὅτι εἰς διάστημα δύο ὥρων

θὰ ἐδίδετε ἀκριβεστάτας λεπτομερείας, οἴουδ' ἄποτε εἶδους, καὶ περὶ οἷα-
δήποτε ὑποθέσεως καὶ ἂν ἐπρόκειτο, δὲν εἶναι ἀληθείς;

ΓΕΡ. ὦ! Κυρία, τοῦτο τὸ καυχῶμαι!

ΜΑΡ. Πολὺ καλὰ καὶ ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ σὰς δοκιμάσω, ἀφοῦ πρῶτον
μοὶ ὑποσχεθῆτε αὐστηρὰν ἐχεμύθειαν.

ΓΕΡ. Δύνασθε νὰ βρασιθῆτε εἰς τὸν λόγον μου (κατ' ἰδίαν). ὦ διά-
βολε, ἀρχίζω νὰ τὰ χάνω.

ΜΑΡ. (Πλησιάζουσα αὐτὸν ἀφοῦ προηγουμένως προσεποιήθη ὅτι
κυντάζει μὴπως τὴν ἀκούσῃ κἀρείς). Λοιπὸν μάθετε ὅτι, . . . ἄλ-
λὰ . . . σὰς συνιστῶ . . .

ΓΕΡ. Μὴ ἀμφιβάλλητε (κατ' ἰδίαν). ὦ! Θεέ μου πλησιάζει.

ΜΑΡ. Σήμερον τὴν πρωτὴν εἰσελθοῦσα εἰς ταύτην τὴν αἴθουσαν εἶδον
χαμαὶ ἐν χαρτίον, πλησιάσασα ἔλαβον αὐτὸ, καὶ μαντεύσατε τί ἦτο; . . .

ΓΕΡ. (Μετ' ἐρθουσιασμοῦ) Μία ἐπιστολὴ ἀνώνυμος ἴσως (κατ' ἰ-
δίαν) ἦτο ἡ ἰδική μου.

ΜΑΡ. Καὶ πῶς τὸ ἤξεύρετε;

ΓΕΡ. Αἴ! . . . κατὰ σύμπτωσιν τὸ ἐμάντευσα. (κατ' ἰδίαν) Νὰ
ἐνόησεν ὅτι ἦτο ἰδική μου;

ΜΑΡ. Εὖγε, εὖγε, βλέπω ὅτι ἔχετε ἀρκετὴν ἐπιτηδεϊότητα καὶ προ-
βλέπω ὅτι θέλετε ἐπιτύχη εἰς τὴν δοκιμὴν εἰς τὴν ὁποίαν σκοπεύω νὰ
σὰς ὑποβάλω.

ΓΕΡ. (Κατ' ἰδίαν). Ἀρχίζω νὰ παγώνω. (δυνατὰ) Λοιπὸν μία ἐπι-
στολὴ ἀνώνυμος; . . .

ΜΑΡ. Ναι μία ἐπιστολὴ ἀνώνυμος καὶ ἐπεθύμουν νὰ μάθω τὸ ὄνο-
μα τοῦ γράψαντος αὐτήν.

ΓΕΡ. Τοῦτο δὲν εἶναι δύσκολον· δεῖξατέ μοι αὐτήν καὶ πιθανὸν ἀπὸ
τὸν χαρακτήρα νὰ νοήσω ποῖος εἶναι. (Κατ' ἰδίαν) Ὑδρόνω ὄλος.

ΜΑΡ. (δίδουσα αὐτῷ τὴν ἐπιστολήν). Ἴδετε.

ΓΕΡ. (λαμβάνων τὴν ἐπιστολήν καὶ κατ' ἰδίαν). Εἶναι ἡ ἰδική μου!
Πῶς νὰ κάμω τώρα διὰ ν' ἀποφύγω αὐτὴ τὸ μέρδευμα;

ΜΑΡ. Λοιπὸν Κύριε Γερῶλυμε, βλέπω ὅτι ὠχρεῖσθε γνωρίζετε ἴσως
αὐτὸν τὸν χαρακτήρα;

ΓΕΡ. Ἐγὼ . . . διὰ νὰ εἶπω τὴν ἀλήθειαν . . . ὄχι . . . δη-
λαδῆ . . . ναι . . . ἰδοὺ . . . εἶναι ἕνας χαρακτήρ, τὸν ὁ-
πιῶν μοὶ φαίνεται νὰ εἶδον καὶ ἄλλοτε, καὶ δὲν ἤθελα . . . Κυρία Μα-
ρία, δὲν ἔχετε κἀμμίαν ἄλλην δοκιμὴν νὰ κάμῃτε; . . .

ΜΑΡ. Ὅχι, αὐτήν· καὶ ἐὰν ἐπιτύχητε, θέλω σὰς χρεωστῆ μεγάλην
εὐγνωμοσύνην.

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Ἐὰν δὲν ἦμην ἐγὼ, αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔγραψε τὴν

ἐπιστολήν, διὰ πρώτην φοράν, μοῦ εἶδιδε μιαν ὥραϊαν ἐπιτολήν.

ΜΑΡ. Λοιπὸν;

ΓΕΡ. Α! ναι . . . ἀλλὰ . . . Κυρία Μαρία . . . βλέπετε ἐγὼ εὐ-
ρίσκομαι ἐμπερδευμένος, καθόσον αὐτὸς ὁ ὁποῖος γράφει εἶναι φίλος μου. . .

ΜΑΡ. Τόσον τὸ καλλίτερον.

ΓΕΡ. Καὶ δὲν ἤθελα νὰ τοῦ προσενησῶ βλάβην.

ΜΑΡ. Βλάβην!! Τὸ ἐναντίον. Ἀφοῦ λοιπὸν τὸ θέλετε θέλω σὰς ἐξο-
μολογηθῆ ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνέγνωσα τὴν ἐπιστολήν ταύτην, αἰσθάνο-
μαι ὅτι ἀγαπῶ τὸν γράψαντα αὐτήν, καὶ ἤθελα νὰ τὸν γνωρίσω διὰ νὰ
τῷ εἶπω ὅποιαν ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν εἰς τὴν καρδίαν μου ἡ ἀνάγνω-
σις τῆς ἐπιστολῆς του.

ΓΕΡ. (Μετ' ἐρθουσιασμοῦ) Ἀληθῶς!; . . . Ὅμιλεῖτε σπου-
δαίως! . . .

ΜΑΡ. Ναι, ἐγὼ δὲν ψεύδομαι· σὰς τὸ ὀρκίζομαι. Ἀλλὰ . . . σεῖς
μ' ἐρωτᾶτε μὲ τόσον ἐνδικέρον ὡς ἡ ὑπόθεσις αὕτη ν' ἀνῆκε προσωπι-
κῶς εἰς σὰς.

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Ἐχει δίκαιον, παρὰ πολὺ ἐβιάσθηκα. (δυνατὰ)
Εἰς ἐμέ . . . ὄχι . . . ἀλλὰ . . . βλέπετε . . . συλλογι-
ζόμενος τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν θὰ προξένησῃ εἰς αὐτὸν τὸν φίλον
μου . . . μία τοιαύτη ἀγγελία μ' ἐνθουσιάζει ὑπὲρ αὐτοῦ. Διότι . . .
ἐγὼ ἤξεύρω ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπίσης σὰς ἀγαπᾶ πολὺ . . . σὰς λα-
τρεῖε . . . καὶ ἤθελεν ὑποστῆ οἰκονδήποτε θυσίαν διὰ σὰς.

ΜΑΡ. Ἀληθῶς! . . . (προσποιουμένη χαρὰν) ὦ! ὁποῖα εὐχα-
ρίστησις! ὁποῖα χερά! Ἀλλ' εἰπέτέ μοι τὸ ὄνομά του, σὰς παρακα-
λῶ . . . τὸ ὄνομά του.

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Αἰσθάνομαι ὅτι δὲν ὑποφέρω πλέον· πίπτω εἰς
τοὺς πόδας της, καὶ οὕτω τὸ πᾶν τελειώνει.

ΜΑΡ. Λοιπὸν . . . Τὸ ὄνομά του σὰς ἐξορκίζω . . .

ΓΕΡ. (θέτων τὴν ἐπιστολήν εἰς τὸ θυλάκιόν του) Θέλετε λοιπὸν ἀ-
πολύτως νὰ μάθητε τὸ ὄνομά του;

ΜΑΡ. (προσποιουμένη ἀνυπομονησίαν) Ναι γρήγορα. Διότι ἐπιθυ-
μῶ χιλιάκις νὰ τὸ προσφέρουν τὰ χεῖρά μου.

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Ἐτελειώσε πλέον. (δυνατὰ) Καλὰ λοιπὸν (γονυ-
πετῶν πρὸ τῶν ποδῶν τῆς Μαρίας) Ἴδου αὐτὸς γονυπετής πρὸ τῶν
ποδῶν σας, ζητῶν συγγνώμην διὰ τὸ θάρρος τὸ ὁποῖον ἔλαβε καὶ παρα-
καλῶν νὰ τὸν θεωρήσητε ὡς τὸν δειλότερον τῶν δούλων σας.

ΜΑΡ. (προσποιουμένη ἐκπληξιν) Σεῖς!; . . .

ΓΕΡ. Ναι ἐγὼ ἔστεις πρὸ ἐνός; ἔτους αἰσθάνομαι διὰ σὰς ἀγάπην
καὶ τὸ ἐλπίσθαι μὴ δυνατέον πλέον νὰ ὑποφέρω, ἔρριψα τὴν παρελ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΦΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Θουσαν νύκτα εἰς ἐν τῶν παραθύρων σας τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἵνα ἐκ τῆς ἀπαντήσεώς σας, μάθω τὸ πεπρωμένον μου. Ἀφήσατέ με λοιπὸν νὰ ἀσπασθῶ τὴν χειρὰ σας . . . νὰ σᾶς . . . (ἐνῶ ὁ Γεώργιος εὐρίσκειται γονυπετής, ὁ Ἀρτῳνιος διέρχεται τὴν Σκηνὴν φέρων μίαν στρατιωτικὴν στολὴν ἀξιωματικοῦ μετὰ ξίφους κλπ. ἢν ἐναποθέτει εἰς τὸ ἀριστερόθεν δωμάτιον).

ΜΑΡ. Σηκώθητε πρὸς Θεοῦ σηκώθητε, δὲν σκέπτεσθε ὅτι ἐδῶ θὰ ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ μᾶς ἴδῃ κανεὶς καὶ νὰ διαδοθῇ εἰς τὴν πόλιν ὅτι με εἶδον με ἓνα νέον γονυπετὴ πρὸ τῶν πυλῶν μου, καὶ ἡ ὑπόψις μου νὰ ὑποφέρῃ; (πλησιάζουσα τὸ παράθυρον κάμνει ἐκ σημείων).

ΓΕΡ. (ἐγειρόμενος) ὦ! ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἤθελε τολμήσῃ νὰ εἴπῃ τι διὰ σᾶς. Αἰσθάνομαι ὅτι ἤθελον τὸν θυσιάσῃ. Ναι, καὶ τὴν ζωὴν μου αὐτὴν ἤθελον θυσιάσῃ ὑπερασπιζόμενος τὴν τιμὴν σας καὶ τὴν τιμὴν τῆς οἰκογενείας σας.

ΣΚΗΝΗ Η΄.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ καὶ οἱ ἄνω

ΑΝΤ. (ἐκ τοῦ βάθους) Εἰς Κύριος ἐπιθυμῶ νὰ ὁμιλήσῃ με τὸν Κύρ Γεώργιον, νομίζω ὅτι εἶναι εἰς ἀξιωματικὸς φέρων πολιτικά.

ΜΑΡ. (προσποιουμένη ἀδημορίαν) Εἰπέ τον νὰ ἐπιστρέψῃ ἐντὸς δολίου.

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Ἀνάθεμά σε, ὁ διάβολος νὰ σὲ πάρῃ.

ΑΝΤ. Τοῦ τὸ εἶπον, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιμένει λέγων ὅτι θὰ ὁμιλήσῃ με τὸν Κύρ Γεώργιον διὰ σπουδαίας ὑποθέσεις.

ΜΑΡ. (ὡς ἄνω) Ἄλλ' . . . εἶπέ τον ὅτι δὲν εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν (με ἔμφασιν) Καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐντὸς ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας. (Ἀρτ. ἀπέρχ. Μαρία προσποιουμένη ἀπειπισίαν) ὦ Θεέ μου! Θεέ μου! τί μοὶ ἐπεφύλαξες, νὰ ἴδω ἴσως τὸν ἀδελφόν μου φυλακισμένον! (κάθηται κλαίουσα).

ΓΕΡ. Τί ἔχετε;... ὑποφέρετε ἴσως;...

ΜΑΡ. Αἰσθάνομαι ὅτι δὲν θὰ ἡδυνάμην νὰ ἐπιζήσω, ἐάν κατεδικάζον τὸν ἀδελφόν μου ὡς λειποτάκτην.

ΓΕΡ. Ὁ ἀδελφός σας νὰ καταδικασθῇ ὡς λειποτάκτης; . . . Τί λέγετε!; . . . Αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λάβῃ χώραν (κατ' ἰδίαν) ὦ διάβολε!

ΜΑΡ. (κλαίουσα) Πῶς δὲν εἶναι δυνατόν... νὰ λάβῃ χώραν... ἐνῶ εἶναι ἀναπόφευκτον.

ΓΕΡ. Ἀλλὰ πῶς! ἔχετε ἀδελφὸν στρατιωτικόν;

ΜΑΡ. Ναι.

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Ἐάν τὸ ἤξευρά πρὶν, δὲν ἤθελα τῆς ἐξηγηθῆ (με ἐνδιαφέρον) Καὶ... ἐλειποτάκτησεν; !..

ΜΑΡ. Δηλαδή δὲν ἐλειποτάκτησεν, ἀλλ' ἰδοὺ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συμβαίνει. Ὁ ἀδελφός μου ἀνήκει εἰς τὸν πέμπτον λόχον τοῦ πυροβολικοῦ ὁ ὁποῖος φρουρεῖ τὴν πόλιν ταύτην. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ταγματάρχης τῷ ἤρνηθη ἄδειαν ὅπως ἀπουσιάσῃ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἕνεκεν ὑποθέσεων, ὀργισθεὶς, ἀνεχώρησεν ἄνευ ἀδείας, καὶ ἐξετέθη οὕτω εἰς προφανῆ κίνδυνον καθαιρέσεως.

ΓΕΡ. (ὡς ἄνω) Καὶ... θὰ λείψῃ πολὺν καιρόν;

ΜΑΡ. Ὅχι περισσότερο ἀπὸ δέκα ἡμέρας.

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Τόσον τὸ χειρότερον (δυσχερᾶ) Καὶ δὲν ὑπάρχει κἀμμία θεραπεία; Εἶμαι πρόθυμος νὰ πράξω ὅ,τι με διατάξῃτε ἂν δύναμαι νὰ τὸν σώσω.

ΜΑΡ. Ἀληθῶς! . . . ἠθέλετε κἀμνη μίαν θυσίαν διὰ νὰ τὸν σώσητε;

ΓΕΡ. Ἄρκει νὰ με διατάξῃτε, ἐπαναλαμβάνω, καὶ ἐγὼ εἶμαι ἔτοιμος νὰ ἐκτελέσω.

ΜΑΡ. Πολὺ καλὰ. Μάθετε λοιπὸν, ὅτι σεῖς ὁμοιάζετε τόσον πρὸς τὸν ἀδελφόν μου, ὥστε καὶ ἐμὲ αὐτὴν πρὸς στιγμὴν ἠπατήσατε ταύτην τὴν πρωτὴν, διότι μόλις σᾶς εἶδον εἰσερχόμενον, ἐνόμισα ὅτι ἦτο αὐτός. Φαντασθῆτε λοιπὸν πόσον εἶναι εὐκολώτερον ν' ἀπατήσατε τοὺς ἄλλους. Δύνασθε ὅθεν κάλλιστα νὰ τὸν σώσητε, ἐνδυνάμενος τὴν στολὴν του, καὶ ἀναλαμβάνων τὴν ὑπηρεσίαν του, μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς του. Εἶμαι δὲ βεβαία, ὅτι τοιαύτη γενναϊότης, θέλει ἐπὶ τοσοῦτον τὸν ὑποχρεώσῃ, ὥστε νὰ σᾶς χορηγήσῃ, ἄνευ δυσκολίας, τὴν χειρὰ μου, ἢν ἐγὼ ἀπὸ τοῦδε σᾶς ὑπόσχομαι.

ΓΕΡ. (Διατάζων) Ὅλα αὐτὰ πηγαίνουν ἐξαιρέτα. Ἄλλ' ἐγὼ οὔτε εἶδον ποτὲ τὰ γυμνάσια τοῦ Πυροβολικοῦ ἔάν δὲ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας, με διατάξουν νὰ ὀδηγήσω τὸν λόχον εἰς τὰ γυμνάσια, πῶς δύναμαι νὰ τὰ συμβιδάσω;...

ΜΑΡ. Ὅσον ἀφορᾷ τοῦτο συμβιβάζεται. Μίαν ἡμέραν θέλετε προσποιηθῆ τὸν ἀσθενῆ, τὴν ἄλλην θέλομεν εἶπῃ ὅτι ὁ ἵππος σας εἶναι βηματισμένος, καὶ ἐπὶ τέλους, δέκα ἡμέραι, παρέρχονται γρήγορα.

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Με πείθει δέκα ἡμέραι παρέρχονται γρήγορα.

ΜΑΡ. Λοιπὸν ἐγὼ τρέχω νὰ φέρω τὴν στολὴν, ἀκολούθως θέλομεν κἀμνη καὶ ὀλίγα γυμνάσια, καὶ οὕτω σᾶς βεβαιῶ, ὅτι οὐδεὶς θέλει νοή-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΑ ΒΕΝΕΤΙΟΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΓΕΡ. Ἄλλὰ...

ΜΑΡ. Ἄλλὰ... τί ἀλλὰ!! δὲν ὑπάρχει ἀλλὰ! σεῖς, τόσον καλὸς

δὲν θέλετε μοι ἀρνηθῆ τοιαύτην χάριν, πολὺ περισσότερον, ὅταν εἰξεύ-
ρατε ὅτι, ἡ ἀρνησις αὕτη, θὰ ἐπιτάχυνε τὸν θάνατόν μου.

ΓΕΡ. Ἄρκει... ἄρκει... θέλω σὰς ὑπακούσῃ.

ΜΑΡ. ὦ! εὖγε εὖγε. Αὕτη τῷ ὄντι εἶναι μία ἀπόδειξις ἀληθοῦς ἔρω-
τος. Τρέχω ἐν τούτοις νὰ φέρω τὴν στολὴν (εἰσέρχεται ἀριστερόθεν).

ΓΕΡ. (μόνος) ὦ! Διάβολε αὐτὸ νὰ εἶναι περίεργον, νὰ μὲ χειρο-
τονήσῃ τίποτε ὀλιγώτερον ἀπὸ Ἀνθυπολοχαγὸν τοῦ Πυροβολικοῦ. Ἄλ-
λὰ τί παρρησιᾶν θὰ κάμω μὲ τοὺς ἄλλους ἀξιωματικούς; Ἐγὼ διὰ νὰ
εἶπω τὴν ἀλήθειαν δὲν θὰ εἶχον τὴν γενναιότητα νὰ μείνω εἰς τὸ πῦρ
τῶν πυροβόλων. Τελειώνει ὁποῦ εἰς τὸν πρῶτον πυροβολισμόν φεύγω, καὶ
ἀκολουθῶς θέλω καταδικασθῆ, φυλακισθῆ, καὶ Κύριος οἶδε τί ἄλλο μὲ
περιμένει. Ἄφ' ἑτέρου ὅμως, ἡδυνάμην ν' ἀρνηθῶ μίαν χάριν εἰς αὐτὸν
τὸν Ἄγγελον καὶ ἐνῷ κινδυνεύει ἡ ζωὴ της... Ἐπὶ τέλους δέκα ἡμέραι
δὲν εἶναι δέκα αἰῶνες, καὶ ἐὰν εἰς αὐτὰς ὑποφέρω, θέλω ἰκανοποιηθῆ
ἀκολούθως.

ΜΑΡ. (ἀριστερόθεν φέρουσα τὴν στολὴν ἢν ἔφερεν ὁ Ἀρτώριος) Ἰ-
δοὺ με, ἐμπρὸς λοιπὸν ἐκδυθῆτε τὰ ἐνδύματα ἐκεῖνα καὶ φορέσατε ταῦ-
τα, ἅτινα βεβαίως δίδουσιν ὕψος ἀνδρικώτερον.

ΓΕΡ. (ἐκδυόμενος) Ναι, ναι, εἶμαι ἕτοιμος.

ΜΑΡ. Κομβώσατε τὴν στολὴν σας, διότι ὁ στρατιωτικὸς κανονισμὸς
ἀπαγορεύει νὰ τὴν φορῆ τις ἀνοικτὴν.

ΓΕΡ. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι αὐτὸς ὁ ἀδελφός σας εἶναι παχύτερος ἐ-
μοῦ διότι βλέπετε πόσον πλατεῖα μοῦ ἔρχεται ἡ στολὴ.

ΜΑΡ. Ὅχι... δὲν εἶναι αὐτὸ, ἀλλὰ τὴν φορεῖ πλατεῖαν ἕνεκεν τῆς
ζέστης. Ἴδου καὶ τὸ ζῆφος. Κρεμάσατέ το.

ΓΕΡ. (θέτων τὸ ζῆφος ἀπὸ τὸ ἀρτίθετον μέρος) ὦ! πόσον παράξε-
νον θὰ μοι φαίνεται!

ΜΑΡ. Ἄλλ' ὄχι ἀπ' αὐτὸ τὸ μέρος.

ΓΕΡ. Ἐχετε δίκαιον. Αἶ! τί σὰς φαίνεται, δὲν θὰ ἤμην ἕνας ὡ-
ραῖος στρατιώτης ἐγώ;

ΜΑΡ. Ὁραϊότατος. Τώρα λοιπὸν ἄς ἀρχίσωμεν τὰ γυμνάσια. Λά-
βετε τὸ ζῆφος καὶ μείνατε ἀκίνητος· προσέξατε δὲ νὰ ἐπαναλαμβάνη-
τε μὲ τὸ αὐτὸ ὕψος τὰ προστάγματα τὰ ὁποῖα θὰ σὰς διδάξω.

ΓΕΡ. Ναι, εἶμαι ἀκίνητος (κατ' ἰδίαν) Ὑπομονή.

ΜΑΡ. Προσοχὴ λοιπὸν· Τὸ πρῶτον πρόσταγμα τὸ ὁποῖον θὰ δώσητε
θὰ ἦναι αὐτὸ (μὲ ὕψος προσταχτ.) «Κανονοσταχίᾳ εἰς προσοχὴν» Ἐ-
παναλάβετε το δυνατά.

ΓΕΡ. (μιμούμενος τὴν Μαρίαν) Κανονοσταχίᾳ εἰς προσοχὴν.

ΜΑΡ. Τὸ δεῦτερον (ὡς ἄνω) «Εἰς ἔργον» ἐπαναλάβετε το.

ΓΕΡ. (ὡς ἄνω) «Εἰς ἔργον» πάμε καλά;

ΜΑΡ. Ἐξαιρετά, τὸ τρίτον (ὡς ἄνω) «Πρῶτον πυρόβολον πῦρ»
ἐπαναλάβετε το.

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Αὐτὸ δὲν μοῦ ἀρέσει.

ΜΑΡ. Ἐπαναλάβετε το λοιπὸν!

ΓΕΡ. (χαμ. τῇ φωνῇ) Πρῶτον πυρόβολον πῦρ.

ΜΑΡ. Α! δυνατά. Καθόσον ἐὰν θὰ δίδετε τὰ προστάγματα μὲ τό-
σον χαμηλὴν φωνὴν, ὁ κρότος τοῦ πυροβόλου θὰ τὴν σκεπάζῃ, καὶ οἱ
στρατιῶται δὲν θὰ σὰς ἀκούωσι. Τὰ προστάγματα δίδονται μὲ ζωη-
ρότητα.

ΓΕΡ. (θέτων τὸ ζῆφος εἰς τὴν θήκην). Πολὺ καλά, πολὺ καλὰ, ἐν
ἀνάγκῃ, δὲν θέλω ἀδικήσῃ τὸν προγυμναστήν μου.

ΣΚΗΝΗ Θ'.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ καὶ οἱ ἄνω.

ΑΝΤ. (ἐκ τοῦ βάθους) Αὐτὸς ὁ Κύριος ἐπανήλθε καὶ λέγει ὅτι τὸ
τέταρτον τῆς ὥρας παρῆλθε.

ΜΑΡ. Εἰπέ του νὰ εἰσέλθῃ. (Ἀρτῶν. ἀπέρχ.) Ἐγὼ ἀποσύρομαι,
σὰς ἀφίνω μόνον μὲ αὐτὸν, προσπαθήσατε νὰ προσποιηθῆτε καλὰ τὸ
μέρος σας.

ΓΕΡ. Αἶ, μὴ ἀμφιβάλλετε ἔχει νὰ κάμῃ μὲ ἐμέ.

ΜΑΡ. Θάρρος λοιπὸν (εἰσερχ. ἀριστερόθεν).

ΓΕΡ. Μὴ φοβεῖσθε (μόνος). Ἀλλὰ τώρα πῶς θὰ δυνηθῶ νὰ συζητή-
σω ὑποθέσεις αἰτινες ἀφορῶσι τρίτον; Αὐτὸ τὸ μπερδευμα δὲν τὸ ἐπερί-
μενα βεβαίως· ἐγὼ δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ δώσω τὰς καταλλήλους ἀπαντή-
σεις καὶ αὐτὸς θὰ νοήσῃ ὅτι εἶμαι ὁ Γάϊδαρος ἐνδεδυμένος μὲ τὸ δέρμα
τοῦ Λέοντος. Τέλος τώρα τί θὰ γίνῃ, εἴμεθα εἰς τὸν χορὸν, ἄς χορεύ-
σωμεν.

ΣΚΗΝΗ Ι'.

ΙΩΑΝΝΗΣ μετημφισμμένος καὶ ὁ ἄνω.

ΙΩΑΝ. (ἐκ τοῦ βάθους γελῶν κατ' ἰδίαν) Χά! Χά! Χά! Τὰ πράγ-
ματα πηγαίνουν καλὰ.

ΓΕΡ. (σοβαρῶς) Κύριε· καλῶς ὄρισατε· εἰς τί δύναμαι νὰ σὰς ὑπη-

ΙΑΚΩΒΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

νά σύρω τὸ πυροβόλον ὁποῦ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ σηκώσω τὸν πῖλον μου ; !
 Ἐγὼ ἀθῶος, διὰ νὰ κάμω ἐν καλὸν, νὰ ὑποκύψω εἰς τόσας δυστυχίας ; !
 (ρίπτων τὸ ξίφος καὶ ἐκδυόμενος τῆς στολῆς). Πήγαμε εἰς τὸν διάβολον!
 Δὲν θέλω νὰ ἤξεύρω πλέον, θέλω νὰ φύγω ἀπ' αὐτὴν τὴν οἰκίαν
 καὶ νὰ μὴ ἐπιστρέψω πλέον. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς ν' ἀναγκασθῶ ἴσως νὰ πλη-
 ρώσω καὶ 6,000 δραχμῶν ; !... συλλογιζόμενος μόνον τὸ ποσὸν τοῦτο,
 αἰσθάνομαι ὅτι καταλαμβάνομαι ὑπὸ κακοήθους πυρετοῦ (κράζων) Κυ-
 ρία Μαρία !... Κυρία Μαρία !...

ΣΚΗΝΗ ΙΑ΄

MARIA καὶ ὁ ἄνω.

MAR. Τί τρέχει ; Πῶς ; ! μετενοήσατε ; ...

ΓΕΡ. Νοεῖται ὅτι μετενόσα. Νομίζετε ἴσως ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς κη-
 κῆς διαγωγῆς τοῦ Κύρ ἀδελφοῦ σας θὰ διατρέξω τὸν κίνδυνον νὰ ὑπο-
 φέρω, νὰ πληρώσω, καὶ ἴσως ν' ἀποθάνω ; ...

MAR. Ἀλλὰ τί νὰ ὑποφέρητε, τί νὰ πληρώσητε, τί ν' ἀποθάνητε ;
 ἐγὼ δὲν νοῶ τίποτε !

ΓΕΡ. Δὲν νοεῖτε τίποτε ; !... Δὲν νοεῖτε τίποτε ; !... Νοῶ ὅμως ἐγὼ
 πάρα πολὺ καλῶ.

MAR. Νοήσατε ; ... ἀλλὰ τί πρᾶγμα ;

ΓΕΡ. Τί πρᾶγμα ; !...

MAR. Νὰ τί πρᾶγμα ;

ΓΕΡ. Ἀκούσατε. Αὐτὸς ὁ Κύριος ὅστις ἦτο ἐδῶ πρὸ ὀλίγου, εἶναι εἰς
 στρατιωτικὸς σύντροφος τοῦ ἀδελφοῦ σας, ὁ ὁποῖος ἐσπέρων τινὰ εἰς τὸ
 παιγνίδιον τῶ ἐδάνεισε 6,000 δραχμῶν, καὶ σήμερον ἦλθεν ἐδῶ ὅπως
 πληρωθῆ. Ἐπειδὴ δὲ τῶ ἐζήτησα προθεσμίαν δεκαπέντε ἡμερῶν, ὅπως
 ἐν τούτοις ἐπιστρέψῃ ὁ ἀδελφός σας, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν σας, ἐρεθισθεὶς
 τρέχει νὰ μὲ καταγγεῖλῃ εἰς τὸν Κύριον Ταγματάρχην ὅπως καταδικασ-
 θῶ νὰ σύρω τὸ πυροβόλον Κύριος οἶδε διὰ πόσον καιρὸν. Καὶ θέλετε ἀ-
 κόμη νὰ μένω μὲ αὐτὴν τὴν στολὴν ; !

MAR. Καὶ τοῦτο σὰς ἐφόβισε τόσο ; ! (γελάσασα) Χά ! Χά ! Χά ! τῆ
 ἀληθείᾳ εἶσθε πολὺ δειλός.

ΓΕΡ. (ἀγανακτῶν) Πολὺ δειλός !... Νὰ πληρώσω 6,000 δραχμῶν ;

MAR. Ἀσήμαντον πρᾶγμα.

ΓΕΡ. (ὡς ἄνω) Νὰ σύρω τυχὸν τὸ πυροβόλον ἐπὶ ἐξ μῆνας ;

MAR. Ἀστείότης.

ΓΕΡ. (ὡς ἄνω) Νὰ φυλακισθῶ ἴσως δι' ἓν ἔτος ;

MAR. Αὐτὸ πλέον δὲν εἶναι τίποτε.

ΓΕΡ. Ἄ ! Κυρία Μαρία, ἐὰν ἦναι τίποτε διὰ σὰς, εἶναι πολὺ δι' ἐμέ.
 Καὶ δι' αὐτὸ παραιτούμενος τοῦ ἔρωτός σας, φεύγω ἀπὸ τὴν οἰκίαν σας
 διὰ νὰ μὴ ἐπανέλθω πλέον (διευθυνόμενος πρὸς τὴν θύραν).

MAR. Καὶ θὰ εἶσθε τόσο σκληρὸς, ὥστε νὰ μ' ἐγκαταλείψητε τοι-
 ουτοτρόπως ; Τὸ περιέμενα... οἱ ἄνδρες εἶναι ὅλοι ὅμοιοι (προσποιου-
 μένη ὅτι κλαίει). Προσποιοῦνται τοὺς ἐρωτευμένους ἕως ὅτου ἀκούσω-
 σιν ἀπὸ τὰ χεῖλη τῆς γυναικὸς προφερόμενον τὸ «σὲ ἀγαπῶ» καὶ ἀκο-
 λούθῳ, γελῶσι μὲ αὐτήν. Ἰππομονή ! Ἦιο πεπρωμένον ν' ἀποθάνω
 δι' ἓνα ἄνδρα, ὅστις οὐδὲ ὄλως ἐνδιαφέρεται δι' ἐμέ (κάθεται κλαίουσα).
 Ἄφίνω... ὅμως... εἰς σὰς τὸν ἔλεγχον.

ΓΕΡ. (πλησιάζων τὴν Mariam) Ἄλλ' ἀγαπητῆ μοι, Κυρία Μαρία,
 εἶναι ἐν μπερδεύμα πολὺ σοβαρὸν, καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω κάμμιναν διάθεσιν
 νὰ ἐκτεθῶ ἐπὶ τοσοῦτον.

MAR. Ἐὰν θέλητε δύνασθε νὰ τὸ διορθώσητε.

ΓΕΡ. Νὰ τὸ διορθώσω ; ἀλλὰ τίνι τρόπῳ ;

MAR. Ἰδοὺ λέγων εἰς τὸν Ταγματάρχην ὅτι περιστατικῶς ἀνεξάρτη-
 τα τῆς θελήσεώς σας, δὲν σὰς ἐπέτρεψαν νὰ ἐκπληρώσητε τὰς ὑπο-
 χρεώσεις σας. Ἄλλ' ὅτι ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν εἶσθε ἔτοιμος νὰ πλη-
 ρώσητε ἐν τούτοις ἔρχεται ὁ ἀδελφός μου καὶ οὗτος θέλει πληρώσει
 αὐτὸν τὸν Κύριον.

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Ἡ ἰδέα δὲν εἶναι κακὴ (δυστάτῃ) Ἄλλ' ἐὰν αὐ-
 τὸς ὁ ἀδελφός σας δὲν ἐπιστρέφει πλέον, τότε ; ...

MAR. Τότε... κάμνετε ὅ,τι θέλετε.

ΓΕΡ. Ἄ ! πολὺ καλῶ τότε καὶ ἐγὼ ἀναλαμβάνω πάλιν τὸ μέρος
 μου.

MAR. ὦ εὔγε ! (ἐγειρομένη) Σὰς ζητῶ συγγνώμην ἂν ἐτόλμησα
 ν' ἀμφιβάλω...

ΓΕΡ. Ἄ ! τίποτε, τίποτε (κατ' ἰδίαν ἐνδυόμενος πάλιν τὴν στο-
 λὴν) Αοῦφ ! Ποίαν μαγευτικὴν δύναμιν ἔχουσιν αἱ γυναῖκες.

MAR. Εὔγε !... Εὔγε !... ἐνδυθῆτε αὐτὴν τὴν στολὴν ἧτις σὰς πη-
 γαίνει τόσο ὠραῖα (πλησιάζουσα τὸ παράθυρον κάμνει ἐν σημειῶν).

ΓΕΡ. (ὡς ἄνω) Τὸ εἶπον πάντοτε ἐγὼ αἱ γυναῖκες ὅταν ἀποφασί-
 σωσι νὰ κάμουν κᾶτι, οὔτε ὁ διάβολος δύναται νὰ τὰς ἐμποδίσῃ.

MAR. Λοιπὸν εἶσθε ἔτοιμος ;

ΓΕΡ. Ἐτοιμος. Ἐλπίζω ὅμως ὅτι τώρα οὐδεὶς θὰ ἔλθῃ πλέον νὰ μᾶς
 ἐνοχλήσῃ καὶ τοιουτοτρόπως θὰ δυνηθῶμεν νὰ ὀμιλήσωμεν καὶ διὰ τὰς
 ὑποθέσεις μας. Λοιπὸν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΚΗΝΗ ΙΒ΄.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ καὶ οἱ ἄνω.

ΑΝΤ. (ἐκ τοῦ βάθους) Ἐνας Κύριος ζητεῖ νὰ δμιλήσῃ μὲ τὸν Κύριον Γεώργιον.

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Ἐδῶ εἴμεθα πάλιν· θὰ ἦναι κάποιος ἄλλος πιστωτής.

ΜΑΡ. Εἰπέ τον νὰ εἰσέλθῃ (Ἀρτῶν ἀπέρχεται) Ἐγὼ ἀποσύρομαι, προσοχὴ μὴ χάσητε τὸ θάρρος σας.

ΓΕΡ. Τοῦλάχιστον μείνατε ἐκεῖ εἰς τὴν θύραν, καὶ τοιουτοτρόπως ἡ παρουσία σας θέλει μ' ἐμψυχώσῃ.

ΜΑΡ. Αἴ! δὲν ἔχετε ἀνάγκην ἐμψυχώσεως; ἔχετε ἀριστὸν θάρρος (εἰσέρχεται ἀριστερόθεν).

ΓΕΡ. Ἄς ἴδωμεν ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ ἄλλος;!

ΣΚΗΝΗ ΙΓ΄.

ΠΕΤΡΟΣ μετημφισμημένος καὶ ὁ ρηθείς.

ΠΕΤΡ. (σοβαρῶς) Σεῖς εἴσθε ὁ Κύριος Γεώργιος Δραβάκης;

ΓΕΡ. Τοῦλάχιστον, οὕτω μὲ καλοῦσιν.

ΠΕΤΡ. Κύριε, δὲν ἐπιτρέπω ἀστειότητος.

ΓΕΡ. Λέγω τὴν ἀλήθειαν (κατ' ἰδίαν) Τί ἄσχημο πρόσωπο! (δυνατὰ καὶ σοβαρῶς) Δύναμαι νὰ μάθω, Κύριε, μὲ ποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ δμιλῶ;

ΠΕΤΡ. Θέλετε τὸ μάθει ἀργώτερα.

ΓΕΡ. Ἄ! μὴ βιάζεσθε μὲ τὴν ἡσυχίαν σας (κατ' ἰδίαν) Ἐχομεν καιρὸν.

ΠΕΤΡ. Κύριε, εἴσθε τίμιος ἀξιωματικός;

ΓΕΡ. Τοῦλάχιστον πιστεύω (κατ' ἰδίαν) Τί ἐρώτησις εἶναι αὕτη;

ΠΕΤΡ. Ἐὰν εἷς ἄνθρωπος ἤθελεν εἰσαχθῆ εἰς τὴν οἰκίαν σας καὶ διὰ ψευδῶν ὑποσχέσεων ἤθελε δελεάσει μίαν ἀδελφὴν σας, τί ἠθέλατε τοῦ κάμῃ;

ΓΕΡ. Αἴ! . . . βέβαια! Τὸ πρᾶγμα εἶναι ὀλίγον σπουδαῖον (κατ' ἰδίαν) Διατὶ κάμνει εἰς ἐμὲ τοιαύτας ἐρωτήσεις!

ΠΕΤΡ. Σὰς ἐρωτῶ τί ἠθέλατε τοῦ κάμῃ;

ΓΕΡ. Αἴ! . . . (κατ' ἰδίαν) Τί διάβολο νὰ εἶπω; (δυνατὰ) Τί ἠθέλατε τοῦ κάμῃ σεῖς Κύριε;

ΠΕΤΡ. Ἐγὼ;! . . . (κιντὰζων αὐτὸν) Ἦθελον τοῦ εἶπῃ, εἰς ἐξ ἡμῶν πρέπει νὰ ἐκλειψῇ ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς.

ΓΕΡ. Ὁρθότατα, μοῦ ἀρέσει (κατ' ἰδίαν) Σύντομος ὁ τρόπος; μὰ τὴν ἀλήθειαν.

ΠΕΤΡ. Λοιπὸν, Κύριε, σεῖς συμμορφουσε μὲ τὴν ιδέαν μου;

ΓΕΡ. Νομίζω ὅτι εἶναι λογική.

ΠΕΤΡ. Πολὺ καλά. Γνωρίζετε σεῖς κάποιον Ἀμαλίαν Δρακόμην;

ΓΕΡ. Ἐγὼ ὄχι.

ΠΕΤΡ. (ἀπειλητικῶς) Ὅχι;!

ΓΕΡ. Δηλαδή . . . ναι. . . (κατ' ἰδίαν) Ἄλλο μπέρδεμα τοῦτο.

ΠΕΤΡ. Λοιπὸν τὴν γνωρίζετε;

ΓΕΡ. Αἴ! . . . Αἴ! . . . Ὀμίλησα τόσας φορὰς μὲ αὐτὴν (κατ' ἰδίαν) Ὁ Θεὸς γινώσκει ὅτι δὲν ἠξέσρω οὔτε ἐὰν ὑπάρχη.

ΠΕΤΡ. Πολὺ καλά· ἀφ' οὗ Ὀμίλησατε πολλάκις μὲ αὐτὴν, εἶναι δίκαιον γὰ Ὀμιλήσετε σήμερον καὶ μ' ἐμέ.

ΓΕΡ. Δικαιότατον. Καθήσατε παρακαλῶ.

ΠΕΤΡ. (ὀργίλος) Δὲν θέλω νὰ καθίσω.

ΓΕΡ. Ὅπως σας ἀρέσκει (κατ' ἰδίαν) Εἶναι τρελλός.

ΠΕΤΡ. Κύριε, δὲν ὑπάρχει ἱερώτερον πρᾶγμα εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν τιμὴν . . .

ΓΕΡ. Αὐτὸ εἶναι ἀναντίρρητον.

ΠΕΤΡ. Καὶ ὅστις στερεῖται ταῦτης παρ' ἄλλου τινὸς, ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἱκανοποίησιν.

ΓΕΡ. Βέβαια, χωρὶς ἀμφιβολίαν.

ΠΕΤΡ. Σεῖς λοιπὸν μ' ἐστερησατε τῆς ἰδικῆς μου καὶ ἀπαιτῶ ἱκανοποίησιν.

ΓΕΡ. Ἰκανοποίησιν ἀπὸ ἐμέ;!

ΠΕΤΡ. Ναι καὶ ἀμέσως.

ΓΕΡ. Ἀλλὰ διὰ ποίαν αἰτίαν;

ΠΕΤΡ. Ἐγὼ εἶμαι ἀδελφὸς τῆς Ἀμαλίας. . .

ΓΕΡ. Σὰς συγχαίρω ἐκ καρδίας.

ΠΕΤΡ. Τὴν κόρην ἐκείνην σεῖς μὲ ψευδεῖς ὑποσχέσεις ἠπατήσατε καὶ μὲ ἠτιμάσατε Κύριε. Κατὰ συνέπειαν ἔχω δικαίωμα ἐπὶ τῆς ζωῆς σας.

ΓΕΡ. (μετὰ φόβου) Ἀλλὰ . . . Κύριε. . .

ΠΕΤΡ. Εἴσθε ἴσως καὶ δειλός;

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Ἄχ! . . . ἀνάθεμα τὴν στιγμὴν ὅπου ἔμεινα. (δυνατὰ) Ἀλλὰ . . . βεβαιώθητε . . . Κύριε . . . πρέπει νὰ ἔχητε λάθος.

ΠΕΤΡ. Ὅχι Κύριε! δὲν ἔχω λάθος. Αἱ ἐπιστολαὶ σας ἀποδεικνύουν ὀρθότητα ὅτι εἴσοθε σεῖς (δεικνύων αὐτὰς τὰς ἐπιστολάς) Δόσατέ μοι λοιπὸν μίαν ἀπάντησιν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΕΥΡΙΟΥ

ΓΕΡ. (κατ' ιδίαν) Ἀνάθεμα εἰς τὰς ἐπιστολάς. Διὰ ν' ἀποφύγω πρέπει νὰ τῷ εἶπω ὅτι ἐντὸς μιᾶς ὥρας θέλω ὑπάγη νὰ κτυπηθῶ, καὶ ἐν τούτοις ἔχω καιρὸν, ἐκδύμενος, νὰ φύγω μακρὰν ἀπ' ἐδῶ.

ΠΕΤΡ. Λοιπὸν Κύριε καταχρᾶσθε τῆς ὑπομονῆς μου!

ΓΕΡ. (Μετὰ σοβαρότητος) Ἔστω. Εἷς τίμιος στρατιώτης, ὁσάκις τῷ προτείνεται μία μονομαχία, πρέπει ἀμέσως νὰ τὴν παραδέχεται.

ΠΕΤΡ. Εὖγε! (ἐξάγων ἐκ τοῦ θυλακίου του δύο πιστόλια) Ἴδού λοιπὸν δύο πιστόλια· λάβετε ἐξ αὐτῶν ἓν καὶ ἀκολουθήτέ με.

ΓΕΡ. (κατ' ιδίαν) ὦ! διάβολε, τοῦτο δὲν τὸ περιέμενα. (δυνατὰ) Ἀλλά Κύριε πρέπει πρῶτον νὰ τακτοποιήσω μερικὰς ὑποθέσεις μου· πηγαίνετε, καὶ ἐντὸς μιᾶς ὥρας θέλωμεν συναντηθῆ εἰς τὸ πλησίον δάσος.

ΠΕΤΡ. Τὴν χεῖρά σας.

ΓΕΡ. Ἴδού αὐτὴν (λαμβάνων τὴν χεῖρα τοῦ Πέτρου).

ΠΕΤΡ. Καὶ ἐὰν δὲν ἔλθητε;

ΓΕΡ. Σὰς δίδω τὸ δικαίωμα νὰ με φονεύσητε ὅπου με ἀπαντήσητε.

ΠΕΤΡ. Λοιπὸν ἐντὸς μιᾶς ὥρας.

ΓΕΡ. Ἐντὸς μιᾶς ὥρας. (ὁ Πέτρο. ἐξέρχεται) Ἐφυγεν! ἄς εἶναι βέβαιος ὅτι δὲν με βλέπει πλέον. Ἀλλά φαίνεται ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος Γεώργιος, εἶναι ἐν ὑποκείμενον πρώτης τάξεως. Καὶ τώρα νοῶ τὴν αἰτίαν τῆς λιποταξίας του. Μπρρρρ. . . . "Ὅταν αὐτὸς ὁ Στανᾶς ἔβγαλε τὰ πιστόλια, ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι ἤμην καὶ νεκρὸς, δὲν ἤξεύρω δὲ ποῖα δύναμις μ' ἐβάσταξε ὄρθιον καὶ δὲν ἔπεσα κατὰ γῆς ἀπὸ τὸν φόβον. Τώρα ὅμως οὐδὲν θὰ δυνηθῆ πλέον νὰ με υποχρεώσῃ νὰ μείνω εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν. . . . Αὐτὴν τὴν φορὰν φεύγω καὶ δὲν ἐπανερχομαι πλέον (ἐκδύμενος τὴν στολὴν). Α! ἀγαπητέ μοι Κύριε Γεώργιε οὔτε σεῖς βεβαίως θὰ ἐφαντάζεσθῃ ποτε ὅτι ἤθελεν εὐρεθῆ ἄνθρωπος, ὅστις νὰ ὑποστῇ τὰς συνεπειὰς τῆς κακῆς διαγωγῆς σας. Ἄλλ' ὄχι, τοσοῦτον μωρὸς δὲν εἶμαι. Φεύγω καὶ ἀμέσως μάλιστα, ὡς πρὸς αὐτὸν δὲ τὸν Κύριον Δρακόμπην, δύναμαι νὰ τὸν βεβαιώσω ὅτι δὲν θέλει με ἔδῃ πλέον (διευθυόμενος πρὸς τὴν θύραν).

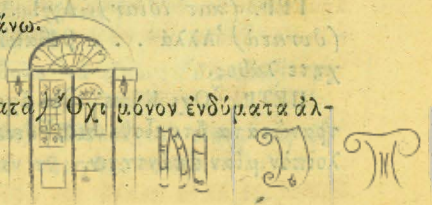
ΣΚΗΝΗ ΙΔ'.

MARIA καὶ ὁ ἄνω.

ΜΑΡ. Πῶς Πάλιν ἠλλάξετε ἐνδύματα.

ΓΕΡ. (κατ' ιδίαν) ὦ! διάβολε! (δυνατὰ) Ὅχι μόνον ἐνδύματα ἀλλὰ καὶ φρονήματα.

ΜΑΡ. Τί θέλετε νὰ εἰπῆτε με τοῦτο;

ΓΕΡ. Θέλω νὰ εἶπω ὅτι ὁ ἀδελφός σας εἶναι ἐν κακῶν ὑποκείμενον.

ΜΑΡ. Πῶς;! τολμάτε νὰ προσβάλητε τὸν ἀδελφόν μου;! ἓνα ἄνωρον τὸν ὁποῖον ὅλος ὁ στρατὸς ἀγαπᾷ καὶ σέβεται.

ΓΕΡ. Μάλιστα Κυρία· ὁ ἀδελφός σας εἶναι ἓνας κατεργάρης· καὶ ἐὰν ὅλος ὁ στρατὸς τὸν σέβεται, δὲν εἶναι ἰσχυρὸς λόγος διὰ νὰ τὸν σεβασθῶ καὶ ἐγώ.

ΜΑΡ. Ἀλλὰ τί συνέβη πάλιν;

ΓΕΡ. Τί συνέβη;! Ἐρωτήσατε αὐτὸν τὸν Κύριον ὅστις ἦτο ἐδῶ πρὸ ὀλίγου.

ΜΑΡ. Καὶ ποῖος ἦτο αὐτὸς ὁ Κύριος;

ΓΕΡ. Καὶ ποῖος τὸν γνωρίζει; Ἐρωτήσατε τὸν ἀδελφόν σας ὅστις τὸν ἠτίμασεν.

ΜΑΡ. Ἠτίμασεν;! Ἀλλὰ πῶς;

ΓΕΡ. Πῶς καὶ πῶς· τὸ ἀληθὲς εἶναι, ὅτι ἦλθεν ἐδῶ διὰ νὰ ζητήσῃ ἱκανοποίησιν ἀπὸ τὸν ἀδελφόν σας, διότι διότι δὲν ἐτήρησεν ὑποσχέσεις τὰς ὁποίας ἔδωκε πρὸς τὴν ἀδελφὴν του.

ΜΑΡ. (γελῶσα) Χά! Χά! Χά! Καὶ σεῖς τὸν ἐπιστεύσατε;

ΓΕΡ. Ἄν τὸν ἐπίστευσα;! . . . ἔλεγε τόσον τὴν ἀλήθειαν, ὥστε ἐντὸς μιᾶς ὥρας με περιμένει εἰς τὸ πλησίον δάσος διὰ νὰ κτυπηθῶμεν.

ΜΑΡ. Καλά. Ὑπάγετε.

ΓΕΡ. Νὰ ὑπάγω;! Μίαν στιγμὴν· ἐγὼ δὲν ἔχω καμμίαν διάθεσιν νὰ με φονεύσουν (κατ' ιδίαν) Ὁραία ἀγάπη μὰ τὴν ἀλήθειαν.

ΜΑΡ. Τῇ ἀληθείᾳ εἴσθε πολὺ φιλόζωος.

ΓΕΡ. Νοεῖται ὅτι εἶμαι φιλόζωος· ἂν δὲ πρόκηται ν' ἀποκτήσω τὴν ἀφοσίωσίν σας χάνων τὴν ζωὴν μου, διαδηλῶ ὅτι παραιτοῦμαι ἀπολύτως τοῦ ἔρωτός σας, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν φεύγω ἀπὸ τὴν οἰκίαν σας διὰ νὰ μὴν ἐπιστρέψω πλέον.

ΜΑΡ. Λοιπὸν εἴσθε ἀποφασισμένος νὰ με ἐγκαταλείψητε; (ἐπιτηδείως κρύπτει τὸν πῖλον τοῦ Γερωλύμου).

ΓΕΡ. Ἄλλο παρὰ ἀποφασισμένος! (ζητῶν τὸν πῖλόν του). Ἀλλὰ ποῦ εἰς τὸν διάβολον ἀπέθεσα τὸν πῖλόν μου;

ΜΑΡ. Καλὰ λοιπὸν. Διατί δὲν ἀναχωρεῖτε; Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐλησημονήσατε, ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐντὸς μιᾶς ὥρας σας περιμένῃ εἰς τὸ πλησίον δάσος διὰ νὰ κτυπηθῆτε, καὶ ὅτι ἐκ τότε παρήλθον τεσσαράκοντα λεπτά.

ΓΕΡ. Μὴ ταράττεσθε δι' αὐτό· ἔχω ἀκόμη εἴκοσι λεπτά καιρὸν καὶ τὰ ποῖα μου προσέουσι περισσότερον καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα τῆς ἐλάφου.

ΜΑΡ. Βεβαίως. Τότε πηγαίνετε, ἀλλὰ ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὄψιν, ὅτι ομοιάζετε κατὰ πολλὰ τὸν ἀδελφόν μου (εἰσέρχεται ἀριστερόθεν).

ΙΑΚΩΒΑΤΕΤΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΚΗΝΗ ΙΕ΄.

ΓΕΡΩΛΥΜΟΣ μόνος.

Ὁ! διάβολε ἔχει δίκαιον. Καὶ ἐγὼ εἶπον εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον ὅτι ἐὰν δὲν παρευρεθῶ εἰς τὸ δάσος κατὰ τὴν προσδιωρισμένην ὥραν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μὲ φονεύσῃ εἰς ὅποιον μέρος μὲ ἀπαντήσῃ. Ἐγὼ δὲν θὰ ὑπάγω βέβαιως, καὶ ἐκεῖνος μόλις μὲ ἀπαντήσῃ, θὰ μὲ φονεύσῃ ἀναμφιβόλως καὶ μὲ τὴν μεγαλητέραν ψυχρότητα. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἔνεκα αὐτῆς τῆς κατηραμένης ἐπιστολῆς (ἐξάγει ἐκ τοῦ θυλακείου του τὴν ἐπιστολὴν ἣν εἶχε λάβῃ ἀπὸ τῆς Μαρίας καὶ τὴν σχίζει). Πήγαινε εἰς τὸν διάβολον, δὲν θέλω νὰ σε ἴδω πλέον. Ἄχ! ἐὰν ἠδυνάμην, ἀλλάξω πρόσωπον! Ἐν τούτοις ἡ ὥρα προχωρεῖ (ζητῶν τὸν πῖλόν του) Καὶ ὁ πῖλός μου; θὰ ἦμαι ἴσως ὑποχρεωμένος νὰ φύγω χωρὶς πῖλον, τίποτε δύσκολον μεταξὺ τῶν ἄλλων περιπετειῶν νὰ μὲ ἐκλάβουν εἰς τὸν δρόμον διὰ τρελλὸν καὶ νὰ τελειώσω εἰς τὸ Φρενοκομεῖον! Ἄχ! δυστυχῆ Γερώλυμε! Τι σοὶ ἦτο πεπρωμένον! Ἄλλ' ἐὰν διαφύγω τὴν φορὰν ταύτην, εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θέλω ὑποπέσῃ πλέον εἰς τὰ τοιαῦτα. Ἄλλὰ τὸν πῖλόν μου Ποῦ εἶναι ὁ πῖλός μου;

ΣΚΗΝΗ ΙΣ΄.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ καὶ ὁ ἄνω.

ΑΝΤ. (ἀγανακτῶν) Κύριε Γεώργιε, Κύρ Γεώργιε!
 ΓΕΡ. Δὲν εἶμαι Γεώργιος ἐγὼ, εἶμαι Γερώλυμος.
 ΑΝΤ. Μὴ ἀστειεύεσθε, ἐνῶ πρόκειται δι' ὑπόθεσιν σπουδαίαν.
 ΓΕΡ. Τι τρέχει λοιπόν; Ὁμίλει!
 ΑΝΤ. Αὐτὸς ὁ Κύριος ὁ ὁποῖος ἦτον ἐδῶ πρὸ ὀλίγου
 ΓΕΡ. Ἀπέθανεν ἴσως;!
 ΑΝΤ. Τι ἀπέθανεν! εἶναι ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρα τῆς οἰκίας μας, μὲ δύο πιστόλια εἰς τὰς χεῖρας, ὅταν δὲ ἐπλησίασε τὴν θύραν ἠκουσα νὰ λέγῃ ὀργίλως.....
 ΓΕΡ. (τρέμων) Τι ἔλεγεν;
 ΑΝΤ. «Αὐτὸς ὁ Κύρ Γεώργιος δὲν θὰ μοῦ διαφύγῃ» καὶ ἐγὼ ἦλθον ἀμέσως νὰ σὰς εἰδοποιήσω.
 ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Τώρα ναὶ εἶμεθα καλά. (δυνατὰ) Πήγαινε Ἀντώνιε, πήγαινε καὶ πρόσεχε εἰς τὰς κινήσεις του καὶ ἔλθε νὰ μὲ εἰδοποιήσῃς (ὁ Ἀντώνιος ἀπέρχεται). Εἶμαι πολιορκημένος! Δὲν δύναμαι πλέον νὰ ἐξέλθω ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐπιστρέψῃ ὁ παρρηρὸς ἐκεῖνος πιστωτῆς, ὁ ἄλλος θέλει χάσῃ τὴν ὑπομονὴν νὰ περιμένῃ καὶ ὁ ἄλλος

ἐπάνω καὶ ἐγὼ ἠμπορῶ νὰ κάμω τὴν διαθήκην μου, καθόσον ἐντὸς μιᾶς ὥρας τὸ πολὺ εἶμαι ἐν πτώμα! Ἄχ! δυστυχῆ Γερώλυμε! Ποῖος νὰ σοὶ τὸ ἔλεγε, ὅτι εἰσερχόμενος εἰς ταύτην τὴν οἰκίαν δὲν θὰ ἐξήρξεσο πλέον ζωντανός. Νὰ εἶχον τοῦλάχιστον τὴν ἀφοσίωσιν τῆς Μαρίας, κάπως θὰ μὲ παρηγόρη εἰς τὰς τελευταίας ταύτας στιγμὰς τῆς ζωῆς μου. Ἄλλὰ καὶ αὐτὴ τώρα εἶναι ὀργισμένη ἐναντίον μου. Ἡ μόνη θεραπεία τὴν δόποιαν εὐρίσκω εἶναι νὰ ἐνδυθῶ πάλιν αὐτὴν τὴν στολὴν τῶν βασάνων μου διότι ὅπωςδήποτε θὰ ἦμαι ὀπλισμένος (ἐνδύεται ἐκ νέου τὴν στολὴν) Τώρα ἂς προσπαθήσωμεν νὰ ἀγαπηθῶμεν μὲ τὴν Μαρίαν ἴσως αὕτη μὲ συμβουλεύσῃ κἀνὲν μέσον διὰ ν' ἀποφύγω τὴν συνάντησιν τῶν δύο ἐκείνων ληστῶν. Κυρία Μαρία! Κυρία Μαρία!

ΣΚΗΝΗ ΙΖ΄.

ΜΑΡ. (ἔσθωθεν) Ποῖος μὲ κράζει;
 ΓΕΡ. Ἐγὼ ὁ Γερώλυμος.
 ΜΑΡ. (ἐξερχομένη) Πῶς;! ἀκόμη ἐδῶ;!
 ΓΕΡ. Δὲν δύναμαι πλέον νὰ φύγω εἶμαι πολιορκημένος!... Αὐτὸς ὁστις μ' ἐπροσκάλεσεν εἰς μονομαχίαν, μὲ περιμένῃ κάτωθεν τῆς οἰκίας.
 ΜΑΡ. Ἀλήθεια;!
 ΓΕΡ. Ναί, μὲ εἰδοποίησε περὶ τούτου ὁ Ἀντώνιος.
 ΜΑΡ. Καὶ ἀπεφασίσατε;....
 ΓΕΡ. Νὰ μὴ ταραχθῶ ἀπ' ἐδῶ καὶ ὅ,τι θὰ τρέξῃ ἂς τρέξῃ.
 ΜΑΡ. Τώρα ναὶ ὅτι ἐσκέφθητε καλὰ. Ἄλλὰ τὸ ἥξιυρον ὅτι ἐκάμνετε αὐτὰ διὰ νὰ μὲ φοβίσσητε.
 ΓΕΡ. Αἱ βέβαια.... (κατ' ἰδίαν) Καὶ ὁ Θεὸς τὸ εἰζεύρει ποῖον φόβον ἔχω ἐγὼ.
 ΜΑΡ. Λοιπὸν ἀφοῦ ἀπεφασίσατε νὰ μείνετε, ἂς γείνη μεταξὺ μας εἰρήνη, καὶ καθήσατε ἐδῶ πλησίον μου διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν διὰ τὰς.....

ΣΚΗΝΗ ΙΗ΄.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ καὶ οἱ ἄνω.

ΑΝΤ. (ἀγανακτῶν) Γρηγόρα, Γρηγόρα....
 ΜΑΡ. Τι τρέχει Ἀντώνιε;
 ΓΕΡ. Κάποιο ἄλλο μπερδεύμα.
 ΑΝΤ. Ὁ Κύρ Ταγματάρχης μὲ δύο ἀξιωματικούς ἀναβαίνει τὴν κλίμακα.
 ΔΗΜΟΦΙΛ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ
 ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Ἄγιοι τοῦ οὐρανοῦ προσεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ! ἔφθασεν ἡ τελευταία ὥρα μου (δυνατὰ) Κυρία Μαρία τί κάμνωμεν;

ΜΑΡ. Καὶ τὸ ἐρωτᾶτε; δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν τὴν εἴσοδον εἰς τὸν Κύριον Ταγματάρχην;

ΓΕΡ. (μετὰ στεναγμοῦ) Ἄς εἰσέλθωσιν (ὁ Ἀρτῳριος ἀπέρχεται). Κυρία Μαρία πρὸς Θεοῦ, μείνατε πλησίον μου καὶ τοιουτοτρόπως θέλετε μὴ ὑπαγορεύει τὰς ἀπαντήσεις, τὰς ὁποίας θὰ δίδω εἰς τὸν Κύριον Ταγματάρχην.

ΜΑΡ. Ὅταν εἰσέλθῃ μείνατε ἀκίνητος, φέρετε τὴν χεῖρά σας πρὸς τὸν πῖλον καὶ μὴ τὴν ἀφαιρέσητε ἐὰν δὲν σὰς κάμῃ νεῦμα. Ἐγὼ θέλω καθήσῃ πλησίον σας καὶ θέλω σὰς ὑπαγορεύῃ τι πρέπει νὰ ἀπαντήσητε γρήγορα λοιπὸν εἰς τὴν θέσιν σας.

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Ἄς ἐτοιμασθῶμεν νὰ ὑποστῶμεν νέαν βάσανον.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ.

Ὁ Δόκτωρ ΑΛΕΞΙΟΣ μετ' ἐνδύματα Ταγματάρχου
ΠΕΤΡΟΣ καὶ ΙΩΑΝΝΗΣ μετ' ἐνδύματα ἀξιωματικῶν,
ΑΝΤΩΝΙΟΣ καὶ οἱ ἄλλοι.

ΑΛΕΞ. (εἰσερχόμενος μετὰ σοβαρότητος πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς) Οὐδεὶς νὰ εἰσέλθῃ, οὐδεὶς νὰ ἐξέλθῃ, θέσατε τὸν οἶκον ὑπὸ αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν.

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν φέρων τὴν χεῖρά του εἰς τὸν πῖλον) Τί ἄσχημον προοίμιον!

ΜΑΡ. (κατ' ἰδίαν) Θὰ σκάσω ἐὰν δὲν γελάσω.

ΓΕΡ. (σιγὰ τῆς Μαρίας) Τί ἄγριον πρόσωπον!

ΜΑΡ. (ὡς ἄνω τῷ Γερωλύμῳ) Μὴ φοβεῖσθε.

ΑΛΕΞ. (προσηλώνων τὰ βλέμματά του ἐπὶ τοῦ Γερωλύμου) Λοιπὸν;!

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Θεὸς μου! πῶς με κυττάζει!

ΑΛΕΞ. Τρέμετε;

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Ἀνάθεμα εἰς τὰ πόδια μου.

ΑΛΕΞ. Ἀναγνωρίζετε λοιπὸν τὴν ἐνοχὴν σας;

ΓΕΡ. (σιγὰ τῆς Μαρίας) Τί θ' ἀπαντήσω;

ΜΑΡ. (σιγὰ τῷ Γερωλύμῳ) Βέβαια. } (μετὰ ταχύτητα)

ΓΕΡ. (πάντοτε τρέμων) Βέβαια, Κύριε Ταγματάρχα.

ΑΛΕΞ. Ὁμολογεῖτε τὸ ἔγκλημά σας;

ΓΕΡ. (σιγὰ τῆς Μαρίας) Καὶ τώρα τί θὰ ἀπαντήσω;

ΜΑΡ. (σιγὰ τῷ Γερωλύμῳ) Τὸ αὐτό. } (ὡς ἄνω)

ΓΕΡ. Τὸ αὐτό, Κύριε Ταγματάρχα.

ΑΛΕΞ. (πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς) Ἀφαιρέσατέ του τὴν σπάθην.

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Ἐραῖα, καὶ τώρα ἀνέλοθ' ὁ ἄλλος μὲ φονεύει μὲ περισσοτέραν εὐκολίαν (οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκτελοῦσι).

ΑΛΕΞ. Ἀφοῦ ὁμολογεῖτε τὴν ἐνοχὴν σας, τὸ Στρατοδικεῖον ἀποφαίνεται ἐπιεικῶς ἐπὶ τῆς κατηγορίας σας. Ἀκούσατε τὴν ἀπόφασίν σας.

ΓΕΡ. (σιγὰ τῆς Μαρίας) Ἀπόφασιν!

ΜΑΡ. (σιγὰ τῷ Γερωλύμῳ) Σιγὰ πρὸς Θεοῦ! } (μετὰ ταχύτητα)

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Αἰσθάνομαι ὅτι οἱ πόδες μου ἀρνοῦνται τὴν ὑψηρότητα των.

ΜΑΡ. (κατ' ἰδίαν) Θαῦμα ἐὰν διατηρήσω τὸ σοβαρὸν.

ΑΛΕΞ. (ἀναγινώσκων μετὰ σοβαρότητος)

« Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως »

« Το Στρατοδικεῖον »

« Λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 3 ἀρξαμένου, ἡμερησίαν ἀναφορὰν τοῦ ἐν » ὑπηρεσίᾳ λοχαγοῦ, ἐν ἣ ἐκτίθησιν οὗτος ὅτι ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Γεώργιος Δραβάκης, ἀρχιφύλαξ ὢν τῆς φρουρᾶς τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν τῶν » καταδικῶν, κατὰ τὴν νύκτα τῆς 2 πρὸς τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἐγ- » κατέλειψε τὴν θέσιν αὐτοῦ, ἕνεκα δὲ τούτου ἡ φρουρὰ ἅπασα περιήλ- » θεν εἰς ἀταξίαν, ἐξ ἧς ἐπωφεληθέντες τινὲς τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς » κρατουμένων ἀπέδρασαν.

» Σκεφθὲν ὅτι ἡ πράξις αὕτη συνεπάγεται δύο κατηγορίας, τὴν τῆς » λειποταξίας καὶ τὴν ἐξ ἀμελείας ἀπόδρασιν καταδικῶν.

» Ἀκούσαν καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου ἀναπτύξαντος τὰς κατηγορίας ταύτας καὶ αἰτησαμένου τὴν καταδικὴν τοῦ κατηγορουμένου.

» Ἴδὸν καὶ τ' ἄρθρα 183 καὶ 194 τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου.

» Καταδικάζει τὸν ἀνθυπολοχαγὸν Γεώργιον Δραβάκην εἰς θάνατον!

ΓΕΡ. (ἀναρακτῶν τῆς Μαρίας) Εἰς θάνατον!!!

ΑΛΕΞ. (ἀναγινώσκων)

» Ἐὰν δὲ ὁ ῥηθεὶς ἀνθυπολοχαγὸς ὁμολογήσῃ τὴν ἐνοχὴν του, τρο- » πολογοῦν τὴν ἀπόφασίν του, μετριάξει τὴν ἐπιπεθεῖσάν ποιήν καὶ » καταδικάζει αὐτὸν ἐπιεικῶς εἰς 20 ἐτῶν εἰρκτῆν». Ὁ Πρόεδρος κτλ.

ΓΕΡ. (κατ' ἰδίαν) Τώρα δὲν βροτάω πλέον.

ΑΛΕΞ. Ἀξιωματικοὶ συλλάβετέ τον.

ΜΑΡ. (σιγὰ τῷ Γερωλύμῳ) Εἰπέ, ὑπακοῦ.

ΓΕΡ. Ὁχι, Κυρία, δὲν θέλω ὑπακοῦ.

ΑΛΕΞ. Πῶς, θέλετε ν' ἀντισταθῆτε;!

ΓΕΡ. Ὁχι, ἄλλα, Κύριε Ταγματάρχα, πρέπει νὰ εἰξεύρητε....

ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜΟΦΙΛΗΣ ΤΡΙΚΛΗΣ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ἈΘΕΝΩΝ

ρίαν διὰ τὸ θάρρος ὅπερ ἔλαβον νὰ ρίψω ἐντὸς τοῦ παραθύρου τῆς τῆν ἀ-
 νώνυμον ἐπιστολήν. Χαίρω ἔχων φίλους οἵτινες φροντίζουσι νὰ μὲ διορ-
 θώσουν τῶν ἐλαττωμάτων μου καὶ τοῖς εἶμαι εὐγνώμων, εὐχομαι δὲ εἰς
 ἅπαντας τοὺς νέους ν' ἀποκτήσωσι τοιοῦτους. Ὅσον δὲ τὸ κατ' ἐμὲ, θέ-
 λω ἀρχίσῃ ἀπὸ σήμερον λέγων πρὸς τοὺς ἰδιούς μου. «Μὴ κομπορημο-
 νεῖτε διὰ τὰ κατωρθώματά σας οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖσι, διότι ἐνδέχεται
 νὰ εὑρηται ζεῦγος, ἐξαδέλφων, οἵτινες δύνανται νὰ Σᾶς ἐμπλέξωσιν εἰς
 τὰ δίκτυα καὶ νὰ σᾶς δώσουν ἐν μᾶθημα πολὺ σπουδαιότερον ἐκείνου τὸ
 ὅποιον ἐδόθη εἰς ἐμέ.

ΤΕΛΟΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ